

„Ez most nyilvánvalóvá lett a mi Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése által, aki megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet.” (II.Tim.1,10.)

ELŐSZÓ

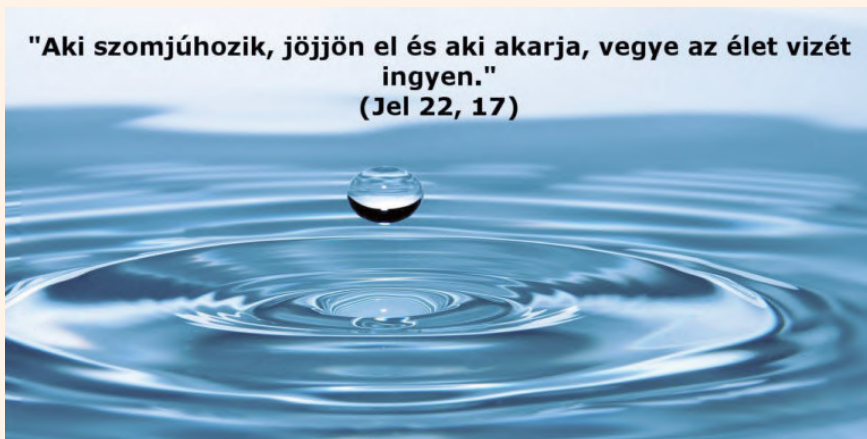
Igen! Hangzik házasságkötéskor egybehangzóan a válasz mindkét fél részéről. Az elköteleződés egy másik személy iránt a szeretetre és a bizalomra épül. Feltételezi a szoros együttműködést, a hűséget, a bizalmat, a tiszteletet, a fontosságot, a hálaadást, az örömet, a kitartást, fontos a jelenléte, - melyeket egyetlen szóval fejezhetünk ki, mert mind benne foglaltatik: szeretet. Szeretem, ezért bízom benne; bízom benne, mert szeretem. Előfordulhat, hogy nem vagyunk tisztában a szeretet összetett fogalmával. Ezért olyan „hibákat”, vétkeket követünk el, melyekkel fájdalmat okozunk a másik fél számára. A Biblia, Isten szava, azért lehet nagy áldás egy olvasó számára, mert gyakorlati „tanácsokat” kaphat belőle. De egy nagyon fontos lépés is szükséges, meg is kell tenni(!), amit mond Isten az írott Igéjén keresztül! Isten azért íratta le beszédeit, hogy cselekedve kövessük Őt (Máté 9,9.; Lukács 9,23.; János 12,26.)! Nem elegendő csak olvasni- és beszélni róla! Isten országa akkor válik nyilvánvalóvá, ha a mindennapokban, helyzetekben megéljük erkölcsi tanításait! Miért is vegyük komolyan Isten szavát? Mert az Ő szavai a Szent írás: az Élet szava, az Ő Lelkének szava. Köszönöm ÚR Jézus, hogy a menyasszonyod lehetek, várlak Uram!

A Reformáció lapszám olvasásához kívánok minden kedves Olvasónak áldást, lelki töltekezést a szerkesztői csoport nevében!

szerkesztő

Az ÚR Jézus mondja:

**"Aki szomszójához, jöjjön el és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen."
(Jel 22, 17)**

TARTALOM

- 3 Zsoltárok könyve 145.
- 3 A megváltó Isten
- 6 Énekeink
- 7 Hittanos tanulók Reformáció ünnepi gondolatai
- 7 Egy régi Reformáció
- 8 Halloween, avagy mi lett veled október 31-e?
- 9 Bizonyágtételek
- 10 Csak egy perc
- 10 Szeretetszolgálat
- 12 Ifjúsági csoport (IFI)
- 14 Bodaszőlői események
- 17 Egyháztörténet
- 21 Jó Pásztor Óvoda
- 24 Kálvin Szolgáltató Központ
- 29 „...valóban így vannak-e ezek...?” (ApCsel.17,11c)
- 30 Közelmúltunk örömei
- 36 Anyakönyvi hírek
- 37 Művészetről keresztyén szemmel
- 39 Könyvajánló

Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Online íghirdetések: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó hírt hallhatsz!](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó_hírt_hallhatsz!)

Online áhítatok: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss, ne csak nézz!/Futókockák rólunk](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss,_necsaknézz!/Futókockák_rólunk)

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri
Református Egyházközség
2024./3. Reformáció
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztő:** Somogyiné Gyüre Mária
A szerkesztő munkatársai: Bojti Mihályné, Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné,
Rácz Gábor, Tóth-Serbán Orsolya

Fotó: válogatások

Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen

Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.

Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu

Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000

Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

ZSOLTÁROK KÖNYVE 145.

Dávid dicsérő éneke. Magasztallak téged, Istenem, Királyom, és áldom nevedet örökkön örökké!

Minden napon áldalak téged, és dicsérem neved örökkön örökké! Nagy az Úr és igen dicséretes, és az Ő nagysága megfoghatatlan. Nemzedék nemzedéknek dicséri műveidet, s jelentgeti a te hatalmasságodat.

A Te méltóságod dicső fényéről, és csodálatos dolgaidról elmélkedem.

Rettenetes voltod hatalmát beszélük, és én a Te nagyságos dolgaiddat hirdetem.

A Te nagy jóságod emlékeiről áradoznak, és a Te igazságodnak örvendeznek.

Irgalmas és könyörületes az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű.

Jó az Úr mindenki iránt, és könyörületes minden teremtményéhez.

Dicsér téged, Uram minden teremtményed és áldanak téged a te kegyeltjeid.

Országodnak dicsőségéről szólnak, és a Te hatalmadat beszélük.

Hogy tudtul adják az ember fiainak az Ő hatalmát, és az Ő országának fényes dicsőségét.

A Te országod örökre fennálló ország, és a Te uralkodásod nemzedékről nemzedékre.

Az Úr megtámogat minden elesendőt, és felegyenesít minden meggörnyedtet.

Mindenki szemei Te reád vigyáznak, és Te idejében megadod eledeleket.

Megnyitod a Te kezedet, és megelégtesz minden élő ingyen.

Igaz az Úr minden Ő útjában, és minden dolgában kegyelmes.

Közel van az Úr minden Őt hívóhoz; mindenkihez, aki hűséggel hívja Őt.

Beteljesíti az Őt félőknek kívánságát; kiáltásukat meghallgatja és megsegíti őket.

Megőrzi az Úr mindazokat, akik Őt szeretik; de a gonoszokat mind megsemmisíti.

Az Úr dicséretét beszélje ajkam, és az Ő Szent nevét áldja minden test örökkön örökké!

A MEGVÁLTÓ ISTEN

Kálvin János: *Institutio II. kötet (1-4. fejezet)*

Az *Institutio*t forgatva, újra eszemben jutott, hogy nekünk, református lekipásztoroknak többet kellene idéznünk Kálvint. Talán nem annyit, mint ahogy evangélikus testvéreink teszik Lutherrel, de személyes megtapasztalásom, hogy Kálvin milyen meglevenítő hatással van a hívő ember lelki életére, s hogy mennyire pozitív értelemben eszméleti teológiai gondolkozását. Emlékszem, amikor a néhai szentmártonkátai kollégánk (id. Vizi István) megvallotta: „Fiatal hívőként

az *Institutio*t olvasva egyszer csak így kiáltottam fel: Ez az, én is ezt hiszem, csak nem tudtam ilyen jól megfogalmazni!”

Kálvin személyét és teológiáját jó lenne meg is tisztítanunk több féle rátapadt előítéllettől és sztereotípiától: „szigorú volt”, akár „igazságtalan” is, - s máris tudnánk idézni a Szervét pert, vagy az úrvacsorától való eltiltások esetét. De pl. vannak, akik azért neheztelnek rá, mert száműzte az orgonát a templomokból, holott pl. Dr. Bódis Tamás a Kálvin emlékévek záróünnepségén (2014.10.18. Bp. Kálvin tér) rámutatott, hogy csupán az valós, hogy Kálvin korában a többszólamú zene hiányában az orgona, mint kísérő hangszer szerepe elenyészett, és számos gyülekezet elhanyagolta vagy akár el is adta az orgonáját.

Hogy tisztuljon a kép és közelebb kerüljünk a valóságos Kálvinhoz, mint hívő emberhez, illetve korszakalkotó teológushoz - érdemes elolvasni Marilynne Robinson „A gondolkodás szabadsága” című könyvét. (Kálvin Kiadó 2018) A szerző olyan emberi, történelmi és egyházpolitikai háttérrel tár az olvasó elé, ami által

egy sokkal realisabb, barátságosabb, ugyanakkor Krisztus mellett szenvedélyesen elkötelezett teológusra mutat rá. - Szerintem az *Institutio* szerzője a valóságban sokkal inkább ilyen lehetett.

Kálvin életének és teológiájának meghatározó hatását jól mutatja az is, ahogy a halála után 54 évvel megfogalmazott dordrechi kánonokban visszaköszön. Nem véletlenül nevezték el ezeket a téziseket a kálvinizmus öt pontjának. Felidézem őket, mert az *Institutio* 2. kötetében egyértelműen visszatükröződnek: 1.) Teljes romlottság; 2.) Feltétel nélküli elhívás; 3.) Korlátozott engesztelés; 4.) Ellenállhatatlan kegyelem; 5.) A szentek megtartása. (vö: www.hbrefkalvinter.hu Aktualitások/Tanítjuk/Őt megrendítő tétel)

Jelen ismertetőben az *Institutio* 2. könyvének első négy fejezetét és azt is csak nagy vonalaiban tudom bemutatni, de mindenképpen szeretnék mindenkit bátorítani, hogy vegyük kezünkbe a művet és tanulmányozzuk át részletesen. Építő és meglevenítő Kálvin szenvedélyes hite, amellyel maximálisan tiszteli és elismeri a teremtő Isten szuveren-

nitását, s ugyanakkor mélységesen bízik megváltó Urának szeretetében. Meggyőződése szerint teológiájának erejét éppen az a ragaszkodás alapozza meg, amellyel a Bibliához, mint Isten Igéjéhez fordul, s azt egyértelműen a teológiai argumentáció végső tekintélyének tartja. Ezen a biztos alapon állva száll szembe a tévedésekkel és veszi fel a lelki-teológiai harcot bármely tévelygéssel szemben, amely eltorzítani akarja Isten igazságát, üzenetének, az evangéliumnak valós tartalmát. Az önmagát Igéje által kijelentő teremtmény, megváltó és megszentelő Isten mellett bátran száll vitába, mert belső, személyes meggyőződésévé lett, hogy a Biblia Istene egyszerre abszolút szuverén és abszolút kegyelmes: A bűnt valóban gyűlölő, az embert pedig a legnagyobb áldozat árán is megmenteni szándékozó Úr. Olyan Uralkodó, aki megalkuvás nélkül kijelenti az ember tehetetlenségét önmaga megváltására, s azt is, hogy egyedül az Ő kiválasztó kegyelme tudja megmenteni. Kálvin számára nem derogál Istent abszolút uralkodóként látni és láttatni, aki a teremtésben, a törvényadásban, az evangélium megfogalmazásában és megmentő tervének megvalósításában is tökéletesen szabad. Nem probléma az Isten előtti meghódolás szükségességének hirdetése, mert ő maga már meghódolt előtte, s épp ekkor látta meg kegyelmes arcának ragyogását. Kálvin – bár saját megtéréséről nagyon visszafogottan ír –, teljesen átadta magát az ítélő, igazságos és egyben irgalmas Istennek. Ez adja teológiájának az erejét és máig ható érvényességét!

1. fejezet: Ádám bukása és lázadása miatt az egész emberi nemzetség átok alá vettetett, és az eredeti állapottól elfajult; az eredendő bűn;

Világossá teszi Kálvin, ami egész teológiájának lényegét alkotja: Minden tudásunk lényege az élő Isten- és önmagunk helyes megismerése!

Önmagunk ismeretéről megjegyzi, hogy két dolgot kell világosan látnunk: milyen kiváló lenne a természetünk, ha sértetlenül maradunk, s hogy milyen nyomorult állapotba jutottunk Ádám bukása után. Ennek átérzése porba kell, hogy sújtsa

minden dicsőségünket és önbizalmunkat, s szégyenteljes alázatra kell, hogy készítsen minket. Szent és tiszta étellel törekedhettünk volna a boldog halhatatlanság felé, ehelyett az önimádat posványába süllyedtünk. A bűneset óta az emberi természet semmit sem kíván jobban, mint hogy hízélgés kényeztessen. S ha jön a dicsőítő beszéd (pl. a hajdúböszörményi világi temetéseken), amely hízélgésével felcsiklandozza az ember szívében óhatatlanul is felcsapó kevélységet, - nincs is annál nagyobb kéj. (2.1.2) Elvesztettük eredendő méltóságunkat, de az utána vágyakozó sóhajtozás megmaradt. Az első átgondolni való tehát az, hogy mennyire nem megvetendő ajándékokkal ruházott fel Isten, ami az Ő tiszteletére kellene, hogy indítson, - a másik pedig, hogy milyen iszonyatos rombolást vitt véghez a természetünkben az elfordulás és az elszakadás.

Kálvin itt is, mint ahogy többször teszi, Augustinust idézi, aki a büszkeséget nevezi minden rossz gyökerének. Kálvin hozzáteszi, hogy Ádám bukásának másik okát abban látja, hogy az ördögi hazugsághoz hajolt. Mert ahol megvetik Isten Igéjét, mint igazságot, ott megszűnik az iránta való tisztelet is, hiszen sem Isten fensége nem áll meg közöttünk, sem tisztelete nem marad meg sértetlenül, ha nem csüngünk szaván. Vagyis a lázadás gyökere a bizalmatlanság volt Isten kijelentéseivel szemben. Ezáltal Ádámól kitöröltetett a mennyei képmás, s ezáltal nemcsak egyedül ő szenvedte el ezt a büntetést, hogy ti. a bölcsesség, az erény, a szentség, az igazság és az igazságosság helyébe, amelyekkel Isten felékesítette, förtelmes betegségek: vakság, telhetetlenség, tisztátalanság, hiúság és igazságtalanság léptek, hanem utódait is mind belekeverte és bele-süllyesztette ugyanezekbe a nyomorúságokba. (2.1.5)

Ugyanakkor Kálvin az eredendő bűnt, mint állapotot, nem nevezi ontológiai értelemben az ember jellemzőjének, - a megszülető emberi életet, illetve lelkeket nem nevezi romlottnak teremtettnak, hanem fertőzéshez hasonlítja a bűnt, amely Ádám óta minden nemzedéket megtörtött. Az emberi lélek tehát nem eredendően rossz (nem rossznak te-

remti az egyes embert Isten), hanem elveszett, merthogy mindnyájan a bűntől megfertőzve születünk. Ádám minden utódára érvényes, amit a Jób 14,4 így ír: „Mert ugyan ki adhat tisztát a tisztátalanból? Senki.”

Kálvin Jézust is, mint mennyei Bírót idézi, aki ezt tanítja: „Ami testből született, test az” (Jn 3,6) ezért - folytatja a reformátor - az élet ajtaja mindaddig mindenki előtt be van zárva, amíg újjá nem születik. (2.1.6)

2. fejezet: Az ember most meg van fosztva akarati szabadságától, és nyomorult szolgaságának van alávetve

Mi maradt meg vajon az embernek, akit a bűnbe esés kiforgatott minden dicsőségéből? Hiszen amikor a tisztelet legmagasabb csúcsán állt azzal, hogy Isten képmására teremtetett, akkor sem a saját jósága, hanem az Istennel való közössége miatt volt boldog. Akkor vajon mi lehet a sajátja, illetve képessége, amikor a legnagyobb gyalázatba száműzetett?

Kálvin vitába száll az ókori filozófusokkal (Platon, Cicero és mások nézeteivel), akik azt állították, hogy az erények és a vétkek a hatalmunkban állnak, vagyis a szabad akaratunkon múlik, hogy melyiknek engedünk teret az életünkben. De Chrysostomossal és Hieronymussal szemben is inkább Augustinus mellé áll, aki vitatja az ember szabad akaratát az üdvösség elnyerésére nézve. A reformátor így fogalmazza meg a meggyőződését: „Minden kétségen felül áll, hogy az ember szabad akarata nem elégséges a jó cselekedetekhez, hacsak nem segíti a kegyelem, méghozzá az a különös kegyelem, amelyet csak a választottak kapnak ajándékkul az újjászületés által.” Majd hozzáteszi a rá időnként jellemző maliciózus megjegyzést: „Nem foglalkozom ugyanis azokkal a tébolyultakkal, akik azt karattyolják, hogy mindenkinek egyformán és különbség nélkül adatik a kegyelem.” (2.2.6) Végül Augustinus tézisére hivatkozik, aki nem habozott az akaratot szolgáinak nevezni. S ugyancsak őt idézi, amikor így ír: „Az élet fája Krisztus, s ha valaki kinyújtja érte a kezét, élni fog; a jó és a gonosz tudásának fája pedig az akarat szabadsága, s aki arról, Isten kegyelmétől

elszakadva gyümölcsöt szakít, meghal.” (2.2.9)

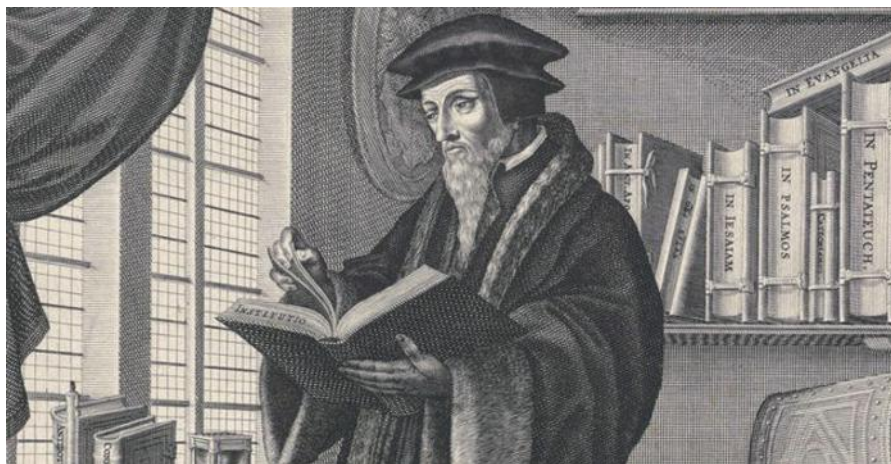
A 2. kötet elején felvetett önismetről így ír összefoglalóan: „Az önismeret folyamatában az halad előre a leginkább, akit a maga nagy-nagy nyomorúságának, szegénységének, meztelenségének, gyalázatának a tudata teljesen lesújt és összetör.” (2.2.10)

3. fejezet: Az ember megromlott természetéből csak kárhozatra méltó dolog származhat

Kálvin következetesen komolyan veszi a bibliai kijelentéseket. Ha Pál azt írja, hogy „nincs, aki jót cselekednék, nincs egyetlen egy sem” (Róm 3,12), akkor meggyőződése szerint valóban az ember teljes romlottságával kell számolnunk. Elemezve több igehelyet (Róm 8,6-7; Ef 4,23; Ef 4,17-18; Ézs 60,2; Zsolt 62,10) levonja a biblikus konzekvenciát: „Csalárdabb a szív mindennél és gonosz az.” (Jer 17,9) Vagyis az emberi természet mindörökre és javíthatatlanul megromlott. Ha pedig ez az emberi nemzettség továbböröklődő „ajándéka”, akkor hiába keresünk a természetünkben bármi jót. (2.3.2) Elismeri, hogy nem mindenkin egyformán mutatkozik meg az áteredő, Ádám-tól öröklött romlottság, de a Róm 3,10-18 alapján állítja, hogy ha isteni vagy emberi törvények nem korlátoznák és tartanak féken az emberi természetet, akkor bármelyikünk képes lenne akár a legnagyobb gonoszságokra is.

Az emberi mértékkel igaznak, erkölcsösnek és jónak tartott életekkel kapcsolatban pedig megjegyzi, hogy ott elve hiányzik az igazlelkűség legfontosabb összetevője (ti. hódolat a szuverén Teremtő előtt), ahol nem törekszenek Isten dicsőségének felragyogtatására. Ez viszont eleve nincs meg azokban, akiket Lelkével nem szült újjá. (2.3.4)

Azt állítja ezzel Kálvin, hogy az újjászületés nem magát az akaratot törli el, vagy éppen hozza be az emberi életbe, hiszen az természetünknel fogva a sajátunk, hanem azt mondja, hogy az akarat a rossztól (az Isten nélkülítől), amit addig tudva tudatlanul követett a jóhoz fordul. Kálvin meggyőződése, hogy ezt az átfordítást teljes egészében Isten cse-

lekszi meg, hiszen magunktól ennek még elgondolására sem vagyunk alkalmasak Pál tanítása szerint. (2.Kor 3,5) Isten nemcsak segíteni akarja a gyenge akaratot, vagy csupán kijavítani a torzulást, hanem teljes egészében bennünk akar munkálkodni. (2.3.6) Egyedül Isten akaratától függ és nem a mi érdemunktől, ha az emberi akarat a jó irányba fordul és a fordulat után állhatatos marad. Augustinusra hivatkozva így foglalja össze a látását: „Az embernek csak ennyi marad a szabad akaratból: Az akarat nem szabadságával szerzi meg a kegyelmet, hanem kegyelemmel a szabadságot! Kegyelem nélkül sem Istenhez térni, sem Isten mellett megmaradni nem tud; kegyelem által képes arra, amire képes.” (2.3.14)

4. fejezet: Hogyan munkálkodik Isten az emberi szívekben?

A Jób elleni csapás példájából kiindulva Kálvin szellemesen és eszméltető módon vezeti le, hogy nem lehetetlen ugyanazt a tényt Istennek is, a Sátánnak is és az embernek is tulajdonítani (vagyis részük van benne), de a szándékaik és a kivitelezési módok különbsége azt eredményezi, hogy miközben az események révén felragyog Isten tiszta igazsága, aközben lelepleződik a Sátán és az ember gyalázatos aljassága is. (2.4.2)

Az emberi szívekben megjelenő gonoszság elemzésekor Kálvin egyáltalán nem riad vissza attól, hogy végső forrásként Isten jelölje meg. Szerinte sérti Urunk szuverenitását, ha csupán a megengedő akaratát emlegetjük ilyen esetekben. Látása szerint ugyanis bizonyos helyzetekben ez történik: amikor Isten megszünteti világosságát, nem marad semmi más,

csak a homály és a vakság. (vö. az Einsteinnek tulajdonított szellemes érvelést az abszolút hideg és a teljes sötétség nemlétéről) Amikor Isten a Lelkét elvonja a szívünktől, akkor az kővé változik; amikor irányításától foszt meg, eltévedünk. Amikor tehát megvakít vagy megkeményít, voltképpen megfoszt a látás, az engedelmesség és a cselekvés képességétől. Azt is vallja Kálvin, hogy Isten haragjának szolgálja a Sátán, aki által oda irányítja pl. a gonosz vezetők gondolatait, ahova akarja, akaratukat felgerjeszti, szándékukat megerősíti. (Péld 21,1) Pl. Szihón, az emóriai királya azért nem biztosított szabad utat Izraelnek, mert „Isten megkeményítette a lelkét, és engedetlenné tette a szívét.” (5.Móz 2,3) Majd kiderül Isten döntésének célja is: „hogy kezünkbe adja őt.” Tehát miután Isten el akarta veszíteni a pogány királyt, szívének megkeményítése isteni előkészítés volt a bukásához. – Jól látható ebből az érvelésből, hogy Kálvin számára összhangban van az Ó- és az Újszövetség Isten-kepe. Végső soron mindent a szuverén Úr igazgat, aki végtelen bölcsességével és igazságosságával úgy tudja mindezt koordinálni, hogy az utolsó ítéletkor világosan kimutatható lesz mind a Sátán, mind az egyes ember személyes felelőssége a történések mögött. Kálvin tehát nem valamiféle fatalista teológus, hanem a Teremtő és Megváltó Istent mélységesen tisztelő, előtte meghódoló és Őt szívből imádó hívő ember. – Aki csak teheti, tanulmányozza át Kálvin Institutióját, legalább ilyenkor, a Reformáció körüli napokban!

Somogyi László
lelkipásztor

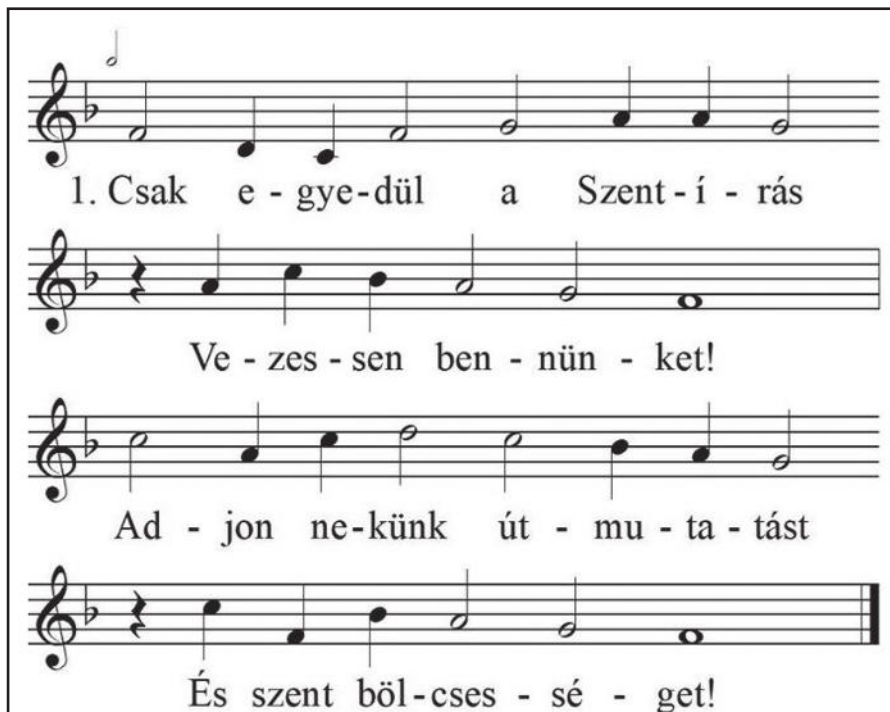
ÉNEKEINK

CSAK EGYEDÜL A SZENTÍRÁS

Minden évben megemlékezünk a Reformációról, arról a hitújítási mozgalomról, amely több mint 500 éve kezdődött el az egyházon belül. A történelmi eseményekről, a reformátorok tanításáról, hitvallásáról számos teológiai könyv jelent meg és igehirdetés hangzott el. A sokféle nézet közül már a 16. században kikristályosodott az az 5 alaptétel, amely a protestáns teológiában meghatározó lett. A választott énekünk a 311. számú, amely az új énekeskönyvünkben jelent meg először és költői formában ezt fejezi ki. Az 5 versszakos ének szövegírója Csorba István (1935-) evangélikus karnagy, énektanár, zeneszerző, szövegíró, aki az Evangélikus Hittudományi Egyetem tanára, kórusgyűjtemények szerkesztője.

A Reformáció alapvető hittételei: 1. Sola Scriptura - egyedül a Szentírás 2. Sola fide - egyedül hit által 3. Sola gratia - egyedül kegyelemből 4. Solus Christus - egyedül Krisztusért 5. Soli Deo Gloria - egyedül Istené a dicsőség!

A Sola latin kifejezés jelentése - egyedül, kizárólag. Az ének első versszaka az 1. jelmondatra épül. „Csak egyedül a Szentírás”(Sola Scriptura) - az vezessen, adjon útmutatást. Miért? Mert Isten akaratát egyedül a Szentírásból ismerhetjük meg. „A teljes Szentírás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.” (2.Tim 3,16) Az Ige örökévaló: „Az ég és föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el” (Mt 24,35) „azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: Lélek és Élet” (Jn 63/b) - mondja Jézus. A 2. vsz. alaptétele, (Sola Fide) csak egyedül hit által lehet üdvözülni, ez az egyetlen út. „Az igaz ember pedig hitből fog élni,” (Róm 1, 17/b). „Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni.” A 3. versszak az Isten kegyelmét hangsúlyozza: (Sola Gratia) „Csak egyedül a kegyelem/Mit Urunk ingyen ad” - hangzik az énekben. A megváltás Isten ajándéka, amiért nem tettünk

Az ének szövege

1. Csak egyedül a Szentírás / Vezessen bennünket!
Adjon nekünk útmutatást / És szent bölcsességet!
2. Csak a hit által, egyedül / Vezet egyetlen út!
Ki bízik rendületlenül, / Az biztos mennybe jut!
3. Csak egyedül a kegyelem, / Mit Urunk ingyen ad:
Átsegít bajban, vészekben, / Nyitott szíveddel várd!
4. Csak egyedül te, Krisztusunk, / Vagy éltető remény.
Reád tekintünk, jó Urunk, / Árassz ránk égi fényt!
5. Csak Istené a dicsőség, / Nem lehet soha más!
Rá tekint az emberiség, / És zeng halleluját!

semmit, nem lehet kiérdemelni. "Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által és ez nem töletek van; Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki sem dicsekedjék" (Ef 2,8) A jó cselekedetek a következményei - gyümölcsei a hívó életnek. A 4. versszak alap gondolata (Sola Christus) „Csak egyedül te Krisztusunk/Vagy éltető remény.” Ő a közvetítő Isten és ember között, senki más nem lehet közbenjáró. „Mert egy az Isten egy a közbenjáró is Isten és emberek között az ember Krisztus Jézus, aki váltságul adta önmagát mindenkiért tanúbizonysággként a maga idejében.” (1.Tim 2,5-6). Az utolsó versszakban a szövegíró Istennek ad di-

csőséget, mert sem embereket, sem angyalokat, sem egyházi méltóságokat ez nem illet meg. Soli Deo Gloria egyedül Istené a dicsőség! Az ének szövege egy Crüger dallammal társul. Mit is tudhatunk meg a dallamszerzőről? Johann Crüger (1598-1662) Gros Breesenben született. Latin iskolában kezdett tanulni Gubenben, életének további állomásai Boroszló, Régensburg. 1615-től Berlinben, majd 1620-tól a Wittenbergi Egyetemen teológiai tanulmányokat és párhuzamosan zenei tanulmányokat folytatott. 1622-től 40 évig tanított egy berlini Gimnáziumban és a Nikolakirche kántora volt. 1747-ben megjelentette a 17. század legfonto-

sabb német lutheránus énekeskönyvét. „Praxis pietatis melica” címmel. Énekei jelen vannak a német evangélikus énekeskönyvben, a magyarországi Evangélikus és Református

Egyház énekeskönyveiben is. Az új énekeskönyvünk 12 énekét tartalmazza, ezek közül 3 énekünk ezzel a dallammal jelent meg. A 311. számú énekünk dallama egyszerű, könnyen

énekelhető formában, fontos hitigazságokat közvetít.

Karácsonyi–Kis Lászlóné

HITTANOS TANULÓK REFORMÁCIÓ ÜNNEPI GONDOLATAI

Szentírás mellett sok mást is fontosnak tartottak és tiszteltek, úgy ahogyan Isten szavát. Az egyházi személyek közül sokan erkölcsstelen életet éltek és csak a pénz érdekelte őket.”

(Kolompár Kevin 6. o.)

„Voltak emberek, akik változást akartak és vissza akartak térni Istenhez és az Ő ügyéhez. Komolyan vették a Bibliát és rámutattak arra, hogy mi nem helyes az egyházban. Ők indították el a Reformációt.”

(Balogh Dominik 6. o.)

„A búcsúcédulák árusítása jól megmutatja, hogy az egyház mennyire eltért a Szentírástól. A Reformáció szó visszaalakítást jelent és Németországban Luther Márton hívta fel erre

a figyelmet, és dolgozott az Istenhez való visszatérésen.”

(Zsebeházy Zsolt 6. o.)

„Luther Márton Németországban tevékenykedett és megmutatta azt az irányt, ami az alapokhoz visz vissza. A Biblia alapján tanította az embereket, és arra tanította őket, hogy Isten minden embernek ingyen adja az ő bűnbocsánatát.”

(Fehér Sándor 6. o.)

„Az emberek közül sokan és az egyházban is voltak, akik babonássá váltak, és azokban kezdtek hinni. Az egyházi vezetők számára fontosabbá vált a pénz, mint a szeretet és Isten örömhíre. Éppen ezért szükség volt a változásra.”

(Oláh Tamás 6. o.)

„Sok embert zavart az egyházi vezetők pazarlása és pénzéhsége. Voltak olyanok, akik óriási vagyont gyűjtöttek és rossz életmódot folytattak, ezért szükség volt arra, hogy újra Isten közelségét kell keresni.”

(Lakatos Tifani 6. o.)

„A hatalom és a pénz fontosabb volt, mint Isten és mint a Szentírás. Házugságokat hirdetve akartak még több pénzt szerezni, és elfordultak Jézus tanításaitól. Az emberek hite babonássá vált.”

(Lakatos Jázmin 6. o.)

EGY RÉGI REFORMÁCIÓ

„Egyszer csak így szólt Hilkijjá főpap Sáfán kancellárhoz: Ezt a törvénykönyvet találtam az Úr házában! És odaadta Hilkijjá a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el. Amikor a király meghallotta a törvénykönyv igéit, megszaghatta a ruháját. Menjete, kérdezzétek meg az Urat, hogy mit jelentenek ennek a megtalált könyvnek az igéi rám és az egész népre, Júdára nézve! Mert nagy haragra indulhatott ellenünk az Úr, mivel nem hallgattak elődeink ennek a könyvnek az igéire, és nem tettek meg mindazt, ami a számunkra meg van írva.” (2Kir 22, 8.11.13.)

Szinte velőtrázó ennek az Igének a szavai. A jeruzsálemi templom felújítása közben Hilkijjá főpap megtalálja az Úr törvényét, amit továbbad az ifjú Jósias királynak, aki azonnal érvénybe helyezi azt Júda földjén.

Nem más ez, mint reformáció. Visszaalakítás. Valami hasonlót érezhetett át Luther Márton is, amikor rendfőnöki engedéllyel a templom egy szegletébe láncolt Bibliát kezdett el olvasni, és felfedezte a Szentírás igazságait. Az Ige világosságát pedig meg akarta osztani minden emberrel. A többi már történelem.

Sokkal nagyobb kérdés, hogy a Szentírás milyen szerepet tölt be a mi életünkben. Hol van a helye? Porosodik a többi ósdi könyv között? A vitrinben van? Az éjjeli szekrényen? Megsárgultak a lapjai, vagy megrojtolódtak már a lapjai a sok olvasástól? Esetleg tisztán, érintetlenül hever valahol? Ezek másodlagos kérdések. A legfontosabb kérdés: Ott van-e a szívünkben a Szentírás?

Jósias király egy olyan országot örökölt, ahol az előző királyok tévely-

gésbe vezették a népet. Megengedték a bálványok tiszteletét. Nyilván ott állt a jeruzsálemi templom, és ott voltak a papok meg a léviták is, de az ő tanításuk már nem volt elég - mai divatos jelzővel szólva - progresszív. Valami újra volt szükség. Mindegy, hogy mire, csak új legyen.

Ebben él a mai világunk is. A technológia forradalmát éljük. Új kell, jobb kell, gyorsabb kell. Csak nézzünk az okostelefonunkra. A régebbi készülékek már nem tudják futtatni az új, modern alkalmazásokat. Dobhatjuk ki, és vehetünk újat. Sajnos sokszor a hitéletünkkel is ez a helyzet. Nem tartjuk jónak a régi, bevett ösvényeket. Újdonságra vágyunk, pedig az Evangélium üzenete kétezer éve ugyanaz! Jézus Krisztus eljött ebbe a világba, hogy megszabadítson bennünket a bűneinktől, és annak

zsoldjától, a haláltól, és örök életet akar nekünk adni. Ez a legnagyobb örömezenet a világon! Mégis, miért van az, hogy kevesen ismerik?

Úgy vélem, hogy nagyon sok helyen csak felületesen foglalkoznak a Bibliával. Persze vannak jó filmek és sorozatok Jézus életéről. Leginkább mindenki a csodatévő Jézusra, és a szerető Jézusra vágyik. Nincs is ezzel semmi baj. Aki azonban kezébe veszi az Igét, az látja, hogy Krisztus szeretete mögött van egy kizárólagosság. Ő nem csupán a gyógyítónk, vagy szerető pajtásunk akar lenni! Ő az Urunk akar lenni. Mi egy úr elsődleges ismérve? Az, hogy rendelkezéseket, parancsokat ad az övéinek. Irányítja és vezeti a rábízottakat.

Mai, posztmodern világunkban sajnálatos módon elhalványult a tekintélyelv. Gyermekek döntenek ar-

ról, hogy nekik mi a jó, fiatalabbak „osztják az ésszt” az idősebbeknek. Ne is csodálkozzunk, hogy a világ ott tart, ahol. Jósiás király azonban megértett valamit. Az Úr törvénye az ő ősei számára a biztos élet és menedék záloga volt. Zsenge kora ellenére, hiszen nagyból huszonhat esztendő lehet ekkorra, megérti, hogy a régi, hívő atyák útja nem volt rossz, sőt kipróbált és jó út volt, amit az ő nagyapja és apja cserélt le azért, hogy a környező országok előtt tetszelegjenek.

Mi hányszor dobjuk félre Isten Igéjét a békesség kedvéért? Hányszor maradunk csendben, amikor szólnunk kellene? Bizony sokszor a mi Bibliánk is be van „falazva”. Félünk, hogy mit fognak szólni az emberek. Félünk, hogy nem leszünk népszerűek egyesek szemében. Félünk, hogy

valamilyen hátratétele származik abból, ha megvalljuk a hitünket.

„Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Tim 1,7). Ez az Ige sarkaljon bennünket a bátor hitvallásra! Jósiás ki mert állni a népe elé, és leromboltatta a pogány áldozóhalmokat. Nekünk is hasonló bátorsággal kell fellépünk az istentelenség minden formája ellen. Megvetettek és elutasítottak leszünk, de csak a világ szemében. Isten előtt azonban feddhetetlenül és igazul állhatunk meg.

Új reformáció kell! Nem nekünk kell kitalálni. Adva van hozzá az Isten Igéje és az ő végtelen nagy szeretete. Ennyi kell csupán!

Rácz Gábor

HALLOWEEN, AVAGY MI LETT VELED OKTÓBER 31-E?

Manapság egyre többet lehet hallani a címben említett szokásról. Elmondhatjuk, hogy a „Halloween jelenség” mára már teljesen beépült a köztudatba. Egyre több üzlet kirakatában látni lehet az ezzel kapcsolatos kellékeket és dekorációkat (töklámpás, szellemeket, boszorkányokat ábrázoló figurák).

Mielőtt azonban megfogalmazzunk biblikus meggyőződésünket vizsgáljuk meg e szokás eredetét. Maga a Halloween kifejezés az angol *All Hallow's Eve*, azaz Mindenszentek estéjéből ered. Külön érdemes kitérni a Mindenszentek ünnepére. Bár hivatalosan ez az ünnep november 1-n van mégis a két nap a köztudatban összekapcsolódott. Ilyenkor a katolikusok az üdvözült lelkeket ünneplik, akik hitük szerint már kint vannak a tisztítótűzből (*purgatorium*) és már a mennyei, dicsőséges egyházhoz (*ecclesia triumphans*) tartoznak. Ezért nem véletlen az sem, hogy Luther Márton pont az előző napot, október 31-t választja arra, hogy kitűzze 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára, ezzel „megzavarva” az ünnepet. Tételeiben erőteljesen kritizálja például a purgatoriumról szóló katolikus tanítást.

Visszatérve a Halloweenre, ez egy ősi, pogány kelta szokás, amit gael nyelven így neveztek *samhain* (ejtsd: száuiny, vagy szaviny). Az ehhez köthető hiedelem szerint október 31 az év legmágikusabb éjszakája, amikor elhalványul az élők és a holtak világa közötti határ. Ilyenkor, hitük szerint, az elhunyt lelkei még visszatérnek az élőkhez, illetve más, leginkább gonosz szellemek érkeznek a földre, hogy gyötörjék az embereket. Innen ered a jellegzetes halloweeni jelmezöltés, aminek az volt a feladata, hogy az ártó lelkek ne ismerjék fel az embereket. Továbbá szokás volt nagy tüzeket gyújtani, amiknek a paraszát másnap a druidák (a kelták pogány papjai) szétosztottak a családok között, hogy azzal gyűjtsák meg, az új tüzet, amiről úgy vélték, hogy elűzi a rossz szellemeket.

Itt kell megemlítenünk a Halloween egyik legjellegzetesebb szimbólumát, a töklámpást. Ennek a szokásnak is külön története van. A történet szerint egy *Jack O' Lantern* (magyarul Lámpás Jankónak lehetne fordítani, illetve mai napig így hívják minden töklámpást) nevű részeges kovácmestert egyszer megkísértett az ördög, és kényszeríteni akarta, hogy menjen vele a pokolba. A furfangos

kovácmester csellel rávette az ördögöt, hogy másszon fel egy fára. Mivel Jack tudta, hogy az ördögök félnek a kereszt jelétől, ezért a fa oldalába véste azt, így az ördög nem tudott lejönni a fáról, csak ha Jack megengedi neki. Addig-addig üzleteltek, míg végül az ördög beleegyezett abba, hogy soha nem fogja elvinni a lelkét. Jack leengedte a fáról, és az ördög azon nyomban el is tűnt.

Amikor a kovácmester meghalt, a Mennysországba nem engedték be, mert részegeskedő életet élt, viszont az ördög sem engedte be a pokolba, mert nagyon haragudott rá a régi csíny miatt, így Jack lelke nem tudott megnyugodni. Végül az ördög szánta meg a kovácsot és a pokolból felhajított neki egy paraszat, amit Jack beletett egy marharépába, hogy annak a fényénél találjon nyugalmat a lelke. A folklórhoz mai napig hozzátartozik az a hiedelem, hogy Jack lelke ma is, minden halloweeni töklámpás fényénél megpihen. Ugyanakkor azért kell a lámpásnak ijesztőnek lennie, hogy távol tartsa a gonosz szellemeket.

Kevésbé ismert tény, hogy az ősi kelta vallásban ennek a napnak is van egy szentje, pontosabban egy istene, akit *Crom Cruachnak* neveztek. Ez az istenség a sötétség és halál istene

volt a kelta pantheonban, akit a druidák úgy próbáltak meg kiengesztelni, hogy véres emberáldozatokat mutattak be neki, olykor akár gyerekeket is feláldoztak neki.

Végül vonjuk le a következtetést a Halloweenről. Bár látszólag egy ártatlan, beöltözős, szórakoztató tevékenységnek tűnik (egyetemeken egyre inkább elterjedt az Amerikából kiinduló „Halloween-partyk”, amik olyan bálók ahol a Halloweent ünneplik), azonban egyáltalán nem az. **Aki ezzel közösséget vállal, az a sötétséggel és a halállal vállal közösséget,** és megveti az életet, és annak Urát, Jézus Krisztust. Álljanak előttünk Pál apostol szavai: „És ne le-

gyen közösségtek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat!” (Efézus 5, 11. Károli-fordítás).

Nekünk, reformátusoknak ez a nap az Ige világosságának az ünnepe. Hiszen ekkor azt ünnepeljük azt, hogy az emberi elme és értelem, amit „*lelki sötétség fogott be*”, újra kezébe veszi a Szentírást és olvassa. A Reformáció előtt a Bibliák a templomok hátsó részébe voltak száműzve, leláncolva, hogy senki ki ne nyissa, és latinul, hogy csak tudós emberek értsék. De immár több, mint 500 éve anyanyelven szól az igehirdetés. Magyarul olvashatjuk, kezünkbe vehetjük a Szentírást, és naponta ré-

szesei lehetünk annak, hogy az Ige világossága betölti az életünket. A mi lelkünk ennél a fénynél nyer nyugalmat, nem pedig a töklámpások pislákoló mécsvilágánál.

Jézus mondja: „*Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.*” (János 8,12.)

Rácz Gábor

BIZONYSÁGTÉTELEK

KÖZÖSSÉGRE TEREMTVE

Először is szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy írhatok a Kálvin téri gyülekezeti Jóhírmondó újságba. Szolnokiné Fehér Edit vagyok, körülbelül 1 éve kezdtünk el járni férjemmel, Zolival és kislányunkkal, Borikával Istentiszteletekre, én csatlakoztam a fiatal felnőttek bibliaórájához. Jó volt régi kedves testvérekkel találkozni, és újakkal megismerkedni a bibliaórán. Nyáron Isten kegyelméből részt vehettünk a gyülekezeti táborban is. Nagyon sok építő bizonyágtételt hallgathattunk meg, nagyon áldott személyes, és csoportos beszélgetések alakultak ki. A délelőtti csoportos beszélgetéseink alapján miután hazaérkeztünk a táborból az egyik dolog, ami megfogalmazódott bennem, hogy mennyire közösségi létre lett alkotva az ember. Ahogy ez már a teremtés történetben a Biblia első lapjain megfogalmazódik, és nyilvánvalóvá lesz az I.Mózes 2:18 alapján: „Azután ezt mondta az Úristen: **Nem jó az embernek egyedül lennie,** alkotok hozzáillő segítőtársat.”. Most ebből az Ige részből azt szeretném kihangsúlyozni, hogy nem jó az embernek egyedül lennie, kapcsolatra letünk teremtve elsősorban Istennel, de embertársainkkal is. Úgy tűnik az Ige alapján számomra, hogy nem volt

Istennek ellenére, sőt szerette volna, és hiszem most is szeretné, hogy itt a földi létben nekünk adatott évek alatt legyenek tartalmas emberi kapcsolataink, segítsük, szeressük egymást. Nagy ajándék, és mérhetetlen erőforrássá válhat számunkra az, hogy gyülekezetbe járhatunk. Részt vehetünk bibliaórákon, ahol kisebb közösségekben is együtt tanulmányozhatjuk az Igét, épülhetünk egymás hite által, lehetnek kérdéseink, amire lehet, hogy Isten egy másik testvérünkönél rejtette el a választ számunkra. A testvéri közösségekbe olyan csodák vannak elrejtve számunkra, amiket szerintem sehol máshol nem találhatunk, tapasztalhatunk meg. Máté 18:20 verse szerint: „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük”. Egy másik ígérés is eszembe jutott, amikor Jézus a feltámadását követően megjelent többeknek. A Márk 16:14 vers alapján: „Végül pedig megjelent magának a tizenegyznek is, amikor asztalnál ültek”. Milyen szép az a kép, amin magunk előtt láthatjuk, ahogy az asztalnál ültek. Ott a szív mélyén nem ez mindenkinek a vágya, hogy együtt ülhessen egy asztalnál Istennel, családtagjaival, hittestvéreivel, embertársaival?

Az évek alatt sokszor emberek által okozott sérelmek megrekeszthetnek, elszigetelhetnek minket azoktól az emberi kapcsolatoktól, amik nekünk adtak. Isten azonban nem ezt szánta nekünk, hanem a megterített asztalt.

Végül pedig szeretném megosztani a kedves gyülekezettel azt a történetet, amit én is kaptam egy régi nagyon kedves barátomtól.

„*A legény mindenkinek azzal dicsekedett, hogy az egész faluban neki van a legszebb szíve. Sokan gyűltek köré, és csodálták a szívét, ami természetesen tökéletes volt, egyetlen karcolás sem látszott rajta. Hirtelen egy bölcs öreg vált ki a sokaságból, és a többiek elé tárta összekarcolt, mély barázdákkal szántott szívét. A mély ráncoktól igencsak toldott-foldott látványt nyújtott a szív. Az öregember rámutatott a legényre, majd a vén viharverte szívére, és így szólt: A te szíved tökéletesnek látszik, mégsem cserélnék soha veled! Az én szívem minden karcolása egy-egy embert képvisel, azokról vall, akiket szerettem. A mélyen barázdált részek pedig a viszonzásul kapott ajándékok. A dicsekvő fiatalember megdöbbsent, mélyen megindították a bölcs öreg szavai. Elővette a szívét letört belőle egy darabot, s remegő*

kézze a vénember felé nyújtotta. Aki kedvesen a magáéból viszonzta az ajándékot. A fiatalember hosszasan nézte a szívét, amelyen immár egy viseltesebb rész is volt, mégis szob-

ben tündökölt, mint bármikor azelőtt, mert szétáradt benne az öreg-től kapott szeretet. Most már tudod, mondta az öreg, mindig a nagylelkű szív a legjobb!”

Kívánom Isten gazdag áldását, vezetését a testvérek életére! Áldás, Békesség!

Szolnokiné Fehér Edit

CSAK EGY PERC

REFORMÁCIÓ: VISSZA A SZENTÍRÁSHOZ!

Olvasandó: 1.Kor. 15,1-11

Pál apostollal együtt valljuk, hogy van mihez mérni életünk és a világ dolgait!

Minden úgy történt, s az teszi hi-telessé Jézus életének eseményeit és egész küldetését, hogy „az Írások szerint” történt. Mennyei Atyjának pontosan kidolgozott terve valósult meg az életében, ami a bűn és a gonosz legyőzését, illetve a megmentésünket célozta meg. Az élő, fenséges és dicső, szent és igazságos Isten bízta meg a szentírókat - már az Ószövetség idején is, hogy Isten elgondolása-it, törvényeit és az ember megmentésének útját írásba rögzítsék. S mivel Ő szent, azaz kiválóbb mindenkinél, pozitív értelemben elkülönül minden teremtett lénytől (soha nem hazudik, és másképp sem vétkezik), ezért az

egész történelem fő vonala „az Írások szerint” alakul, - akár hiszi ezt az ember, akár nem, akár tetszik ez az emberiségnek, akár más a véleménye. A feltámadás és az utolsó ítélet pl. sohasem lesz népszavazás kérdése...

Ezért nem mindegy, hogy vétkezünk-e, vagy sem, hogy miben-kiben hiszünk, hogy mihez-kihez igazítjuk az életvitelünket. Teremtőnknek, Jézus Krisztus Atyjának van véleménye az életünk dolgairól, a vallásunk gyakorlásáról, arról, hogy mi épít, és mi rombol a világban. A szeretet parancsa vitán felül áll, de a bibliai kijelentéshez (üzenethez) akkor is bölcs dolog ragaszkodnunk, ha mai világunk lassan mindent összesomos: vallások, felekezetek, néztek és igazságok keverednek szinte követhetetlen formában és mértékben. Nekünk

viszont elég azzal járnunk, Őt imádnunk, aki hitelesen vallotta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” (Ján 14,6) – „Kövess engem” – hangzik felénk a hívás két évezred óta következetesen...

Somogyi László

SZERETETSZOLGÁLAT

A Magyar Református Szeretetszolgálat által meghirdetett adományozási programjai az adventi időszakban az alábbiak, melyek a <https://jobbadni.hu/> weboldalon olvashatóak.

Nyilas Misi Pakk

Nehéz helyzetben élő gyermekeket segíthetünk egy-egy Nyilas Misi Pakk, vagyis ünnepi csomagolásba öltöztetett cipősdoboz formájában.

A cipősdobozokba kerülhetnek új vagy használt, de még jó állapotú gyermekjátékok, mesekönyvek, édességek, írószerek, valamint téli ruházati kiegészítők (sapka, kesztyű, sál). A dobozokon csak azt kell

feltüntetni, hogy kisfiúnak vagy kislánynak, valamint milyen életkorú gyermek számára készült az adott ajándékcsomag – mi pedig a beérkezett kérelmek alapján minden gyermek számára eljuttatjuk a számára legmegfelelőbb ajándékot.

Szeretetdoboz

A Magyar Református Szeretetszolgálat Szeretetdoboz elnevezésű akcióját a karácsonyt megelőző időszakban hirdeti meg. Célunk, hogy az összegyűjtött tartós élelmiszerekkel, tisztító-és tisztálkodási szerekkel megtöltött dobozokkal segítsük a rászoruló családok mindennapjait.

MAGYAR REFORMÁTUS
SZERETETSZOLGÁLAT

Évente több ezer nehéz sorsú gyermekhez és családjukhoz juttatjuk el a dobozokat.

Mi az a Szeretetdoboz?

A Szeretetdoboz környezetbarát anyagokból készült, többször felhasználható adománydoboz, ragasztószalag nélkül is záródik, így környezetünket is óvjuk, miközben segítünk.

Mit tegyünk a Szeretetdobozba?

Legalább fél éves szavatossággal rendelkező tartós élelmiszer: cukrot, olajat, konzervet, lisztet, kakaót, teát, fűszereket, édességet, száraz tésztát, kekszet, ketchupot, mustárt, majonéz.

Örömmel fogadunk továbbá tisztálkodási- és tisztítószeret: mosószert, öblítőt, fogkrémet, gyermek és felnőtt pelenkát, sampont, tusfürdőt.

Külön köszönjük, ha a felajánlók az adományozás során gondolnak az ételintoleranciával küzdőkre, és cukor- vagy gluténmentes termékeket is helyeznek a Szeretetdobozba, mint például édesítőszer, cukormentes kekszet, gluténmentes tésztát.

Hogyan juthatok Szeretetdobozhoz, és hová adhatom le adományomat?

Karácsonyi álom

Szeretetszolgálatunk 2019-ben indította útjára Karácsonyi álom programját, melynek lényege, hogy támogatóink egy online felületen teljesíthetik a rászoruló gyerekek vágyait.

A programban nehéz helyzetben nevelkedő gyerekek kívánságait gyűjtjük össze, melyeket közzé tesszünk novemberben és az adventi időszakban lehet őket teljesíteni, akár az ajándék megvásárlásával, vagy akár a meglepetés értékének felajánlásával.

Az így összegyűlt felajánlásokat Szeretetszolgálatunk eljuttatja a gyerekek szüleinek, melyeket ők adnak át a gyerkőcök számára karácsonykor.

Szívesen csatlakoznál a programhoz? Itt megteheted: kará-

csonyi álmok <https://szeretetdoboz.jobbadni.hu/programrol>

Adományozási kérdés esetén a Lelkészi hivatal elérhetősége:

Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség

- 4220 Hb., Kálvin tér 19.

Telefon: 06-52-561-325

- hétköznapokon 09-12 óráig

E-mail:

hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu

szerkesztő

MISSZIÓS SZERVEZETEK**BÖRTÖNLELKÉSZI SZOLGÁLAT**

„börtönben voltam, és eljöttetek hozzám” (Máté 25, 36)

A rendszerváltáskor előbb szabadlábra helyezték a vallási-lelkiismereti okokból bebörtönzött embereket, majd lehetővé vált a börtönmisszió. Jézus szava egyre több lelkipásztort indított arra, hogy látogasson a börtönökben, és vigye az evangélium gyógyító üzenetét a foglyoknak, illetve a foglyok családjainak. 2000-ben, amikor az Igazságügyi Minisztérium megállapodott a történelmi egyházak vezetőivel a börtönlelkészi szolgálat létrehozásáról, lelkészek és missziósok már minden büntetés-végrehajtási intézetben rendszeresen látogatták a fogvatartottakat. A megállapodás értelmében 10 intézetben lett református a börtönlelkész. Az elmúlt évek bővítéseinek köszönhetően már 13 lelkipásztor szolgál a Református Börtönlelkészi Szolgálat keretében, és számos lelkipásztor és missziói lelkületű gyülekezeti tag jár be a büntetés-végrehajtási intézetekbe.

A szolgálat vezetője:

Szénási Jonathan Sándor

Cím: 1151 Budapest, Alag utca 3.

E-mail:

bortonmisszio@jobbadni.hu

Telefon:

+36-1-27 10 489, +36-30-51 80 174

szerkesztő

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFJ)

IFIS HÉTVÉGE SZAMOSKÉREN

2024. szeptember 20-22. között volt lehetősége az érdeklődő fiataloknak eltölteni egy hétvégét Szamoskén. A helyszín többünknek ismerős volt, hiszen tavaly is itt voltunk. A hétvége során az imádság volt a központban, a különböző lelki alkalmakon megvizsgáltuk, hogy a Biblia mit ír az imádságról. A hétvége során elmélyedtünk a 28., 31. és a 139. Zsoltárban, a Lukács 18,9-14. illetve az 1.Királyok 18, 36-39. versekben. A lelki beszélgetések mellett sok nevetés, társasjátékozás, csocsózás, dartsbajnokság, túrázás volt a terítéken.

Szeretnénk megosztani a kedves Testvérekkel pár gondolatot, ami a hétvége során szólt hozzánk és megmaradt bennünk:

Szücs Matyi:

A mostani élethelyzetemben ez a két Ige fogott meg a hétvége alatt: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem.” (János 14,1.) „Jézus így válaszolt: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.” (Máté 22:37-39.)

Gajdán Viki:

Nekem a legjobban az maradt meg, hogy a farizeusok szerint az embereknek először többé ne legyenek bizonyos dolgaik, utána felszabadulnak. Viszont Jézus először felszabadít, és csak utána küldd el azzal a felszólítással, hogy „többé ne vétkezz”.

Nagy Tomi:

Nekem az önálló lelkigyakorlat maradt meg legjobban az ifihétvégéről. Az volt a legjobb benne, hogy egy felépített rend szerint tudtunk azonosulni az Úr szeretetével, akinek gondja van minden utunkra, ezeket pedig előre meg is tervezte.

Jó az Úrhoz ragaszkodni, hiszen ő menedék számunkra, és felemelő azt

is érezni, hogy minden dolgunkban rá tudunk hagyatkozni.

Cselei Magdi:

Bennem ez a mondat maradt meg: Az Úr a biztos menedék és valljuk be, a mai világban nem élünk biztonságban, de ha ragaszkodunk Istenhez, védelmez minket.

Molnár Máté:

„Hova menjek Lelked elől? Orcád elől hova fussak?” (Zsoltárok 139,7.)

Nincs olyan hely vagy helyzet, ahol Isten ne találna meg. Nem számít milyen magasan vagy mélyen vagyok, Ő mindenhol elér.

Magi Luca:

„Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra” (Zsoltárok 139,3.) Isten előbb szeretett engem, az Ő hűsége a legtartósabb a világon és Ő a legnagyobb menedék.

VAKÁCIÓS BIBLIAHÉT

A nyár folyamán a Kálvin téri gyülekezet újra megrendezte hagyományos gyerektáborát, a Vakációs Bibliahetet, amely izgalmas és értékes programokkal várta a helyi gyermekeket. A tábor célja az volt, hogy a gyerekek tartalmas, élménydús napokat tölthessenek el szeretetteljes környezetben, miközben megismerkedhetnek a keresztény értékekkel és barátságokat köthetnek.

A tábor során a gyermekek számos tevékenységben vehettek részt: A napot reggeli tornával és csapatépítő játékokkal kezdtük, ami megalapozta a vidám hangulatot. Délelőttönként a gyerekek bibliai történeteken keresztül ismerhették meg mi is az igazi kincs. A gazdag ifjú története, az

öregasszony két fillérje, és még számos történet arról tett tanúbizonyságot, hogy Jézus az igazi kincs. Napról-napra gyülekezetünk lelkeszei és hitoktatói adták át a gyerekeknek érdekes és játékos formában Isten üzenetét. A történetek feldolgozását fülbemászó dalocskákkal egészítettük ki, öröm volt látni ahogy a sok gyerkőc együtt dicséri az Urat.

A délutánokat számos program színesítette, ilyen volt például a történetekhez kapcsolódó kézműves foglalkozás. A gyerekek egy igazi fából készült kincsesládát készíthettek maguknak, aminek a díszítésével sokan minden délután foglalkoztak, míg a hét végére elkészült a remekmű. Ezen kívül megannyi szórakoztató és fejlesztő foglalkozáson vehettek részt,

mint a kvízzjáték, sportesemény, kincskeresés és számháború. Minden gyereknek felejthetetlen pillanatokat okozott a hullókiállítás, ahol igazi kigyókkal is találkozhattak, valamint a rendőr- és robotikabemutató. Az egyik nap még egy közös fagyizásra is sor került a parókián.

A vasárnapi záróistentiszteleten a szülők is részt vehettek, ahol a gyermekek büszkén mutatták be a tábor során megtanult énekeket és kézműves alkotásaikat. Istené a dicsőség, hogy egy igazán élménydús és lelki-ekben gazdag táborban lehetett részünk!

Magi Csenge

A HEGYEK KÖZÖTT IS ISTEN TENYERÉN

2 024. augusztus 5-10. között gyülekezetünk apraja és nagyja – az Úr kegyelméből – együtt táborozhatott Salgóbanán.

Szálláshelyünket, lelki épülésünk helyszínét a Medves Hotel biztosította, de testi táplálékunkról is ők gondoskodtak. Személyzetével és vezetésével már megérkezésünk pillanatában közvetlen kapcsolat alakult ki.

A táborlakók Jézus csodáiról hallhattak a hét folyamán, a vezérigazgató pedig Pál apostolnak a Korinthusbeliekhez írt második levelének 12. rész 9. verse volt: „...az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”

Minden egyes nap jól megtervezett napirend szerint zajlott.

Reggeli ébredésünket és esti álomba szenderülésünket Balogh Imre testvérünk tárogatójátéka tette igazán különlegessé. A reggeli torna is hozzájárult a felfrissüléshez.

Az első étkezést követően imaközösségbe gyűlhattünk össze és kérhettük az Urat az aznapi alkalmak megáldására.

10 órától tiszteletes úr igetanulmányozásra várt mindenkit. Ezen az alkalmakon Jézus különböző

csodatételeit ismerhettük meg új szemszögből: a kánai menyegzőn tett borcsodát (Ján. 2,1-11.), a Simon Péterrel és társaival tett halcsodát (Luk. 5,1-11.), a vérfolyásos asszony meggyógyítását (Mk. 5, 25-34.), Jairus leányának feltámasztását (Mk. 5,22-23.; 35-43.) és a samáriai asszony csodáját (Ján. 4,4-29.). Az igei részt a The Chosen (A kiválasztottak) című televíziós sorozatból vett jelenetek lejátéklása követte, amelyek az adott bibliai történetet mutatták be, segítették annak megértését, elmélyítését. Az alkalmak után hat korosztályok szerinti csoportban beszélgetéseket folytattunk, melyek igen tartalmasak voltak, sokszor érzelmektől sem mentesek.

Ebéd után fakultatív programok közül választhattunk. Lehetőség volt túrázásra a környéken, beszélgetésre, pihenésre, a kisebbeknek a szabad játékokra. Felsétálhattunk Salgó várába, busszal Rimaszombatba, a Felvidékre kirándulhattunk, ahol a Gömör Múzeumban az egykori helyi kereskedelem és hagyományok emlékeit nézhettük meg. Utolsó kirándulásunk Somoskő várába vezetett, amely már területileg Szlovákiához tartozik, azonban Somoskőújfalui

még magyar település. A szálláshely közelében terült el a Medves-fennsík, ahová néhány ifissal gyalogoltunk fel a hét elején. A délutánok folytatásában énektanulással tölthettük el az időt, de a fiatalok számára a billiárd és a csocsó is kellemes kikapcsolódást nyújtott.

A vacsorát követően került sor az esti alkalmakra, amelyek legtöbbször egy-egy bizonyágtételt jelentettek. Kuti László hajdúhadházi testvérünk hitvallásával rávilágított arra, hogy az Úr súlyos betegségekből is meg tud gyógyítani, és a testi gyógyulás mellett a lelkünk is újjászülethet, ha az Urat követjük. Lőrincz Attila kárpátaljai származású lelkipásztor feleségével az ukrainai magyar keresztény közösségek ébredésén és vallásgyakorlatán túl a kettejük házasságáról, útkereséséről beszélt. Regula Gergely és Bertalan Tímea testvéreink szintén az ő közös életükről tettek bizonyágot, amelyben a kulcs az Úr iránti feltétlen bizalom és szeretet.

Az utolsó estén Tóthné Bertalan Mária tanárnő élete főbb eseményeit osztotta meg velünk az Úrtól kapott Igék mentén. Megtudtuk, hogy mindig ott és akkor kapott útmutatást,

amikor a legnagyobb szüksége volt rá.

Késő esti választható programok, a filmklubok (A lélek zenéje; A sors keze) és a tabuk nélküli beszélgetések alkalmával tanulságos és elgondolkodtató jeleneteket láthattunk és beszélhettünk meg.

Az ötödik nap estjén, a hét összegzésésképpen „morzsaszedégetésre” gyűltünk össze, ahol a résztvevők elmondhatták gondolataikat, tapasztalataikat a táborral kapcsolatban, beszámoltak hitbeli fejlődésükről. Ebben segítséget nyújtottak az igés kártyák, melyek Dr. Szőlősi Edit és Bajáné Kiss Anita testvéreink munkáját dicséri. Bizton állíthatom, hogy igazán áldott alkalmon vehettünk

részt, ahol sírtunk és neveltünk is, mert így tervezte meg az Úr.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani a résztvevők nevében minden közreműködőnek és szolgáló testvérnek. Külön köszönet illeti az otthonos szállásért és a finom ételért a Medves Hotel személyzetét és vezetőségét, a Bácsi Buszt és Reszegi Zoltán urat a biztonságos utazás biztosításáért, biztonságtevőinket a hitük megvallásáért, a csoportok vezetőit a foglalkozások vezetéséért és odaadó munkájukért, és nem utolsósorban Somogyi László tiszteletes urat a csendeshét megszervezéséért, koordinálásáért, és a gyülekezet összetartásáért. A legfőbb köszönet és hála azonban az Úrnak jár!

Jó volt elcsendesedni, Istenre figyelni, áldásait naponként megta-
pasztalni a hegyek között is. Hálás a szívem azért, hogy egy ilyen ébredésekkel, érzelmekkel és hittel teli gyülekezeti kirándulás részese lehettem.

Soli Deo Gloria!

„De hála legyen Istennek, aki Krisztus ereje által mindenkor diadalra vezet bennünket, és ismeretének illatát terjeszti általunk mindenütt.”
(2.Kor. 2,14.)

iff. Nagy Tamás

BODASZŐLŐI ESEMÉNYEK

AZ ÚR CSODÁSAN MŰKÖDIK, DE ÚTJA REJTVE VAN...

fogva mind ez ideig;” (Filippiekhez 1:4-5.)

Az Exodus csapat: Jack, Rebekah, Emily, Leah, Molly, Natasha, Edward,

Rebekah

Az elmúlt 24 évben az iskolai nyári vakációkban az evangélium örömteli hirdetésének a lehetőségével ajándékozott meg Isten bennünket, amint évről évre Angol nyelvű biblia-táborokat vezettünk az Erdélyi IKE szervezésében az Algyógyi Ifjúsági Központban, illetve Kolozsváron a

2024. július 8-12. között egy többgenerációs Kálvin téri gyülekezeti csapattal szolgáltunk Bodaszőlőn a gyerekbibliahéten. Egy hét fiatalból álló, Exodus miszsiós északír csapat is csatlakozott a szolgáló önkéntesekhez. Az Ír vendég fiatalok délutánonként Angol nyelvű gyerekfoglalkozást vezettek, illetve labdarugó edzést tartottak melynek keretében az Evangélium hirdetése is helyet kapott. A gyerektábor napi programját követően minden

nap ifjúsági közösség építő alkalmat szerveztek a Bodaszőlői fiataloknak. Minden délután elhangzott egy biztonságtétel és volt közös dicsőítés és imaközösség. Köszönjük az ír fiataloknak a fáradozásait, imáikat, jókedvüket, kitartásukat! Csodás volt együtt lenni és szolgálni velük!

Hálásak vagyunk, hogy egy hitben gazdag és programokban, élményteli hétben volt részünk és

„Mivelhogy részt vettetek az evangéliom ügyében az első naptól

Tóközi Református Gyülekezet ifjúsági és gyerek programjaiban.

Az egyik ilyen gyerek bibliahet öt évvel ezelőtt került sor, amikor egy Exodus csapatot fogadtunk Észak Írországból, akik együtt szolgáltak a Tóközi gyülekezet fiataljaival a gyülekezeti gyermek bibliahetet megszervezésében. Az Ír fiatalok a Kolozsvár melletti Méra faluban is szolgáltak az ottani cigánygyerekek között a Diakónia Alapítvány által működtetett foglalkoztató program keretében.

Ebben a lelkesen szolgáló csapatban volt egy Aine nevű 16 éves lány is, aki kedves és segítőkész volt, szívesen szolgált és nagyon megérintette őt az a tanítványság tanfolyamon, amelyet a csapattal együtt 16 héten keresztül a Kolozsvári útjuk előtti időszakban tartottak. Aine Biblia történeteket tanított, kézműves foglalkozásokat vezetett, aranymondásokat tanított. Egy nap együtt a csapattal megmásztuk a Kolozsvár felett levő Fellegrát, ahol együtt imádkoztunk azért, hogy az evangélium Kolozsváron is diadalmaskodjon. Különösen szerette a Méra faluban végzett szolgálatot, könnyen megtalálta a hangot a cigánygyerekekkel, és örömmel megosztotta a hitét és bizonyágtételét másokkal. Utólag megtudtuk, hogy egy naplót vezetett a missziós útjukról, amibe lejegyezte az élményeit és hitmélyítő megtapasztalásait.

Észak-Írországba való visszatérése után néhány héttel később Aine hirtelen elhunyt egy olyan ritka szívrendellenesség következtében, melyről sem ő, sem a családja nem tudott. Az ő hirtelen halála hatalmas tragédia volt, az egész csapatot megrázta, a közeli ismerőseit és családját mélyen próbára tette. Mindenki, aki

ismerte őt, megrendült és mélyen elszomorodott.

Hogyan halhatott meg hirtelen egy látszólag egészséges 16 éves lány? Miért engedte ezt meg Isten? Rebeka volt az egyik legjobb barátnője, aki önmaga is nehezen tudta feldolgozni a történeteket.

Rebeka évekig küzdött a középiskolában az önbecsülésével, és időnként étkezési rendellenességgel küszködött, sőt még önkárosításhoz és alkoholfogyasztáshoz folyamodott, azzal a reménnyel, hogy ez majd kitölti a hiányzó úrt az életében. Ahogy Rebeka gyászolta a legjobb barátnőjét és azon töprengett, hogy Aine-nek milyen erős hite volt és milyen nagy örömmel és céltudatosan szolgált Istent, Isten munkálkodni kezdett Rebeka szívében is.

Rebeka tanúja volt annak amint Aine növekedett a hitben. „Aine mindent elmesélt nekem a tanítványság képzésről és láttam Isten örömét az életében, és azt is, hogy amikor elkezdte az Exodus képzést, erős céltudatosságot nyert belőle. Rájöttem, hogy nekem nem volt ilyen határozott célom az életemben. Úgy éreztem kissé céltalan az életem.”

„Az Aine halála fordulópont volt számomra, a gyász elviselhetetlennek tűnt, de Isten ezt arra használta fel, hogy magához vonzzon, és örököké hálás leszek, hogy megmentett”.

Alig 6 héttel Aine halála után Rebekah átadta életét Krisztusnak, és megfogadta, hogy teljes szívéből követi Őt. Isten tovább munkálkodott

Rebeka életében, és idén Rebekah visszatért Exodus csoportvezetőként, hogy magyar és cigánygyerekek és fiatalok között szolgáljon (akárcsak Aine). Nagyon hálásak vagyunk Rebekáért és a csapatért, és csodáljuk Isten munkáját az életében, ami egy nagyon nehéz tragédián és szomorúságon keresztül vezetett.

Rebeka azt hirdeti, hogy „Életünk során gyakran ér minket szomorúság és gyász, de Isten az, aki vigasztalást hoz nekünk és a gyászunkat örömmre fordítja, és ha valamit tanulni lehetne ebből a történetemből az, hogy Isten szereteténél nincsen nagyobb szeretet. Isten elküldte a Fiát, hogy meghaljon értünk, így nem számít, hol tart a te életed fizikailag, lelkileg, érzelmileg, - Isten ott vár, hogy elhozza a megváltást”.

Jeremiás 31,13.: „Isten a gyászunkat örömmre változtatja.”

Veres Csaba és Ilona

Emily bizonyágtétele

Keresztény családban nőtem fel, 7 évesen átadtam az életem Krisztusnak. Amikor azonban betöltöttem a 13. életévemet, minden megváltozott. A bátyám kábítószer- és alkoholfüggővé kezdett válni, és ez nagyon megosztotta a családot és nem tudtuk hogyan kezeljük ezt a helyzetet.

Próbáltam segíteni neki, de nagyon nehéz segíteni valakin, aki nem fogadja el a segítséget. Imádkoztam és igyekeztem minden tőlem telhetőt megtenni, hogy segítssek neki, de semmi sem működött. Nem tudtam

elviselni a gondolatot, hogy egy olyan mindenható Istenben hiszek, aki nem hajlandó változtatni a helyzetén. Úgy éreztem Istent nem érdekelt, mi történik a testvéremmel. Ezért haragudtam Istenre. Úgy éreztem, hogy Isten nem válaszol az imáimra, és ezt a belső nyugtalanság még az iskolai tanulmányi eredményem is megsínylette.

Ezzel egyidőben valahogy rossz társaságba keveredtem az iskolában, és a lelki terheim könnyítése érdekében én is alkoholfogyasztáshoz folyamodtam, igaz először csak hétvégeken. Ez idő alatt igeversek csengtek a fülemben, amit édesapám tanított nekem, pl. 1.Kor. 15,33.: „a rossz társaság megrontja az erkölcsöt”, de továbbra is a rossz társaságot választottam megoldásnak ebben a keresésében, s ezúttal Istent kizártam az életemből. Nagyon gyorsan engem is magával ragadott ez az ár az alkohol fogyasztása, a kábítószerfogyasztása és ráadásul egy nem hívó fiúval kezdtem járni. Tudtam, hogy ez a kapcsolat nem segít, sőt tovább

sodor a bajba. Az alkoholfüggőségem egyre rosszabb lett és minden este, reggel és délben ittam és ez naponta újra meg újra megismétlődött. Egyik este Isten megszólította édesapámat és azt mondta neki, hogy menjen be a szobámba. Amikor bejött a szobámba én épp arra készültem, hogy magamban kárt tegyek, de ő megállított engem.

Annak ellenére, hogy a dolgok ezután egy kicsit javultak, még mindig nagyon egyedül éreztem magam. Egy napon Isten hirtelen és csodálatos módon meggyógyította és megmentette a bátyámat. Függősége elmúlt, és minden értelmet felülmúló békeség töltötte be az ő szívét. Kétségtelenül Isten gyógyító ereje volt az, ami megváltoztatta az életét. Újból elkezdtem imádkozni és bízni Istenben. Annyira nyilvánvalóan jelen volt Isten a testvéreim életében, hogy most már nem tagadhattam többé meg Őt. A bátyám csatlakozott egy Exodus tanítványképző csapathoz, és tanúja lehettem annak, ahogyan

Isten az ő életét megváltoztatta azáltal, hogy ebben a kis csoportban folyamatosan tanulmányozta az Isten szavát.

Később a bátyám megkért, hogy én is csatlakozzak egy Exodus tanítványképző csoporthoz, és az ő szava által Isten elkezdett munkálkodni a szívembe és idővel, csodálatosan megmentett engem is a függőségeimből. Bár 7 éves korom óta játok hitben, úgy érzem, hogy csak most adtam át az életemet teljesen Istennek. Istennel való utam sok szempontból egy igazi hullámvásút volt, melyet gyakran az életem nehéz körülményei határoztak meg. Ha hasonló helyzeteken vagy kihívásokon mész keresztül, mint én, és ha te is küzdesz az élet hozta problémáinak kezelésével, tudd meg, hogy van egy hatalmas Isten, aki szeret téged és azt akarja, hogy örök életed legyen, és teljes élet élj (János 10,10.).

Emily

...versekbe szedve...

„A versek írója - Mézán Józsefné - férjével a bodaszőlői református gyülekezeti közösségünk tagja. Verseit személyes megtapasztalások ihlették. Első gyermeke halmozottan sérülten született (ágyban fekvő, vak). Katika 35 éven keresztül ápolta, gondozta a lányát, annak haláláig. Az anya érzéseit, gondolatait - Isten áldásaként - versekbe szedve veti papírra.”
Szeretettel és köszönettel:
Tné Bertalan Mária

1. Színek és dallamok

Isten teremte a színeket,
Hogy siketek halljanak,
És teremte a zenét,
Hogy vakok lássanak.

Jól csak a szívével lát az ember,
S ha hall egy szép zenét,
Meglátja a víg gerle párt,
Ki éppen szárnyra kelt.

Siket lát lombot, zöld mezőt,
Színes virágokat,
Ők mondják el, mit szóval
Ő el sosem mondhat.

Mindnyájan Istené vagyunk,
S boldog csak az lehet,
Ki meghallja a színben a dalt,
S dalban látja a színeket.

2. Ne vesd meg

Ha kislányt látsz,
Ki bottal tipeg,
Vagy fiút, ki némán,
Hallgatagon mereng,
Ajkáról szó fel sosem tört,
Ne vesd meg őt!

Ha anyókat látsz, remegőt,
Fején egy sötét fejkendőt,
Eszedbe juttat ősz időt,
Ne vesd meg őt!

Mert nem tudod még a jövőt,
Mi áll ma, holnap romba dőlt.
Ki megveti a szenvedőt,
S kacag, ha lát egy kesergőt,
Ki vígad ma, holnap sírva tölt,
Ne vesd meg a szenvedőt!

EGYHÁZTÖRTÉNET

EMLÉKEZŐ BESZÉD

Szeretett Gyülekezet! Keresztyén testvéreim!

„Ez az a nap, amelyet az Úr elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!” – írja a 118. zsoltár 24. verse. Valóban, ma vígasságra és örövendezésre gyűlt össze nemcsak a középkerthi gyülekezet, hanem az egész Hajdúböszörményi Kálvin téri gyülekezet apraja-nagyja.

Örvendezünk, mert megújult az imaházunk. Hatalmas dolog ez egy kis közösség életében, hiszen ezek a falak azért emeltettek, hogy Isten neve dicsőíttessék benne. Megújultunk, mert ezzel is szeretnénk hirdetni: Van lelki élet a Középkerthben! Hívunk és várunk mindenkit, akik hallgatni akarják a Krisztus örömhíreit.

A mai nap azonban az emlékezés is! Vissza kell gondolnunk a régi időkre, a 74 évvel ezelőtti eseményekre, amikor 1950. szeptember 21-n elődeink azért gyűltek össze itt ezen a helyen, hogy hálát adjanak, amiért új lelki otthon épült a hajdúböszörményi reformátusoknak.

Az egykori szőlőskertek helyén csinos kis házak épültek, és az itt lakók fontosnak tartották, hogy nekik is legyen egy istentiszteleti helyük, ezért a helyi presbitérium elhatározta, hogy mind itt és a Vénkerthben is legyen egy imaház a reformátusok részére.

Az itt lakók között Máté Kálmán, Jánossy Imre és Lovas Márton nagytiszteletű urak végeztek komoly lelki munkát, aminek hatásai mai napig érezhetők, hiszen vannak még közöttünk olyanok, akik emlékeznek az áldott életű lelkipásztorok itteni szolgálataira!

Az 1983-ban kettéváló Hajdúböszörményi gyülekezet Kálvin téri feléhez tartozott a Középkerthi Imaház, a Bocskai téri Gyülekezethez pedig a vénkerthi. Ebben az időben Nagy Ferencné nagytiszteletű asszony végezte itt a szolgálatokat, aki sokszor az elemekkel dacolva, kerékpáron tette

meg a Kálvin tér és az imaház közötti távolságot! Sajnos egészségügyi állapota nem tette lehetővé, hogy közöttünk legyen, de kérjük a Mindenható Istent, hogy gyógyító kegyelmével őrizze őt!

Fontos megemlítenem, hogy a Középkerthben igen élénk gyermekmunka is volt Bertalan Julianna nőtestvérünk által, aki mind a mai napig gyermekeiként tekint egykori tanítványaira. Ő is szeretettel üdvözlí a gyülekezetet, imádságban hordoz minket. Sajnos egészségügyi állapota nem tette lehetővé, hogy itt legyen közöttünk, de ennek ellenére lélekben velünk ünnepel. Isten gazdag áldását kérjük az ő életére is!

Nagy hálaadással vagyok az előtttem itt szolgáló lelkipásztorokért, így Szabó Sándor nagytiszteletű úrért és kedves feleségért. Nyíri Ibolya lelkésznéért, valamint Török András és Hollósi István nagytiszteletű urakért, akik bölcsességgel, türelemmel és szeretettel pásztorkodtak az itteni nyájat. Ugyancsak fontos megemlítenem „gondnokainkat”, Törökné Editkét és néhai Szabó Mártonné Mancika nénit, akik együtt végezték ezt a nemes szolgálatot.

Engedtessek meg egy kicsit személyes hangvétel is a részemről! Amikor a nagybeteg Mancika nénit meglátogattam, egy feladattal bízott meg engem: „Tiszteletes úr, ne hagyják az imaházat!”. Én ott megígértem neki, hogy ami tőlem telik, azt megteszem ennek érdekében, mert nekünk ez a hely templom, azaz Isten imádságra felszentelt hely!

Szeretném megköszönni Kathi Éva jelenlegi „gondnok” testvérünknek, hogy átvette az édesanyjától ezt a sokszor nehéz, de nemes és szép szolgálatot! Isten áldása kísérje életedet és családotod életét, Éva!

Nem lenne teljes a mai emlékezés, ha nem említeném meg, hogy mi-ben változott meg a mi imaházunk. 2018-19 környékén új ablakokat építhettünk be. 2020-22 között elkészült a vizes blokk és az illemhely,

valamint a takarító szertár, illetve új villanylámpák kerültek beszerelésre. 2023-24 telén pedig a régi hajópadlót lecseréltük fa hatású csempére, új dobogó is készült, és megtörtént az egészségügyi festés is. Itt szeretném mindenkinek megköszönni, aki saját keze munkájával, vagy anyagi áldozathozattal hozzájárult ahhoz, hogy ez az imaház új pompában tündököljön.

Beszédemet egy saját verssel zárom, aminek címe:

A középkerthi imaházhoz

Kicsiny ház, de nekem templom, s otthon.

Adatott, hogy a Lélek buzogjon.

Zeng itt a dicséret, s ősi zsoltár.

Benne mindegyik tag híven szolgál.

Kicsiny mag, melyből szép virág léssen.

Pompázik, s várja az Urat készen.

Dicsérve, áldva Krisztus hatalmát.

Keskeny úton tartva be parancsát.

E falak hirdetik: Itt az Élet!

Igét hallgatva nyersz örök létet!

S jöjjön fejünkre bármilyen idő,

e hajlékban köztünk van a Dicső!

Élő kövei ez imaháznak!

Tanúi vagytok az Igazságnak!

E helyet beötlí a Szeretet.

Egymásnak hű testvéri legyetek!

Rácz Gábor

A KÖZÉPKERTI GYÜLEKEZETRÉS ZS ÖRÖMEI - MEGÚJULÁS

Talán még én is meglepődtem, amikor ennek a cikknek a megírása kapcsán visszatekin tettem kicsit az időben, hogy már nagyjából 10 éve mondhatom, hogy ennek a gyülekezet résznek a tagja lehetek. A kezdeti tartózkodásom mára már olyan kötődéssé alakult, hogy el sem tudnám képzelni a vasárnapot az itteni alkalom és a testvérek nélkül.

Először a kíváncsiság hozott el egy istentiszteletre, hogy megnézzem, milyen itt egy alkalom. Hol gyűlnek össze és kik.

Az épület, a kert és a harangláb is egy kis, szegényes falusi gyülekezetet idézett, és őszintén szólva, a hívek is. Ezt akkor nem tudtam még hova tenni. Aztán ahogy a szomszéd utcába költöztünk, és a látogatásaim rendszeressé váltak, rájöttem, hogy mennyire szimpatikus itt minden. Amit elsőre talán furcsáltam, pont azok lettek az erősségei, az összetartó ereje ennek a kis közösségnek. Most az imaház megújulására kellene koncentrálnom, de meggyőződése, hogy nem lehet szétválasztani az épület szellemiségét az ide járóktól. Úgy gondolom, hogy velem együtt többen haza járnak ide vasárnaponta, nem pedig elmenni istentiszteletre.

A cikk megírására amikor felkérést

kaptam, nem tudtam, hogy egy oldal az sok, vagy kevés. Elkezdtem összeszedni a gondolataimat, és egyszer így, másszor amúgy éreztem. Próbáltam összeszedni a tényeket, dátumokat, hogy mikor mi újult meg, és újra rájöttem, hogy az idő mennyire relatív tud lenni. Segítséget kértem hát Rácz Gábor nagytiszteletű úrtól, mert tudtam, hogy a történelmi kérdésekben is kompetens, és nem is csalódtam. Az Ő hálaadó istentiszteleten elhangzott „Emlékező beszéd” segített ki. Amint említette, ez a beszéd is olvasható lesz az újságban, ezért tényleg csak szemezgetek belőle, és azokat a lépcsőket emelem ki, amiknek már magam is szemtanúja, esetleg részese voltam.

Tíz évvel ezelőtt az imaház egy vizesező falú, szép, de korhadó padlózatú, egy helyiséges épület volt. Sokszor hallottam, ahogy a tagok beszélgetnek, mit lenne jó megjavítani, felújítani, de minden a beszélgetés, a vágyak és az imádságok szintjén maradt.

DE! Az Isten kegyelme és ezeknek az odaszánt életű testvéreknek az imái elindítottak valamit.

2018-ban az egyik alkalomra érkezve, a kert felőli ajtó helyén egy vadonat új, szép ajtó fogadott minket. Úgy álltuk körül, mit mikor gye-

rekkoromban valaki egy új kisautót hozott fel az iskolába. Egy csoda.

Megtudtuk, hogy Szabó Csaba presbitertestvérünk nem kis felajánlásáról van szó.

Az öröm és lelkesedés azonnal tovább gondoltatta velünk a dolgokat, és elindult a tervezgetés: hogyan tudnánk a másik ajtót és az ablakokat is kicserélni. A testvérek felajánlása és a presbitérium döntései nyomán 2019-re megtörtént az összes nyílászáró cseréje. Az egész épület kinézete, arcúata megszépült.

A telek végéből eladott részért kapott összeg adta a következő nagy lendületet. A presbitérium úgy határozott, hogy ezt a pénzt az imaház fejlesztésére kell fordítani. Így született meg a vizesblokk és a hozzá kapcsolódó tároló/szertár ötlete. A kivitelezésben több testvér vállalt feladatot, de az oroszánrészét mégis Takács Péter főgondnok úr, és Székelyhidi-Szabó Ferenc testvéreink tették hozzá.

2020-2022 között elkészült a vizesblokk. Innentől a gyülekezet egy modern, szép, fűtött mellékkeliséggel is rendelkezett, a tároló helyiségben pedig helyet kaphattak a takarítók és eszközök, valamint az udvari-kerti szerszámok.

Mondhatjuk, hogy az imaház „szalonképessé” kezdett válni.

Ez idő tájt a világítás is megújult. A neoncsövek helyett új, korszerű, energiatakarékos LED lámpatestek kerültek fel a mennyezetre, kellemes fénnel ragyogva be az egész termet.

Itt meg kell egy kicsit állnom, és elcsendesedve emlékezni Szabó Mártonné Mancika nénire, aki oszlopos tagja volt a közösségnek. Ő volt az imaház gondnoka fizikai és lelki értelemben is, örökké imádkozó, a közösség javán munkálkodó, áldott életű asszony, aki hazatért megváltó Urunkhoz. Távozása úrt hagyott és feladatot, melyet lánya, Éva azonnal, egy szó nélkül, alázatosan át is vett.

Nem is hiszem, hogy sokan tudnák, mennyi feladatot ad ennek az épületnek és udvarnak a rendben tartása hétről hétre, hogy egy ilyen szép,

rendezett tiszta helyen gyűlhessünk össze az Urat dicsérni.

Ez a kis kitekintésem nem véletlen, ugyanis 2023 végén Éva és családja a szülői ház eladása után felajánlotta, hogy az imaház padlózatát - adományként a közösség javára - felújítja.

A munkálatok előkészítése el is kezdődött 2024. év elején, majd néhány hét alatt a tervezett fejlesztések el is készültek.

Az építkezés mindig tartogat meglepetéseket, így a padló felszedése, az aljzatbeton elkészítése és a burkolás mellett kiderült, hogy az elektromos hálózat is felújításra szorul, valamint a régi konvektorok helyett is érdemes újakat beszerezni.

Az elkészült teremben egy dobogóval megemelt részen került elhelyezésre az új szószék és az Úr asztala, valamint a harmónium is átköltözött a belső sarokba, így a terem állandó lakói, a virágok a napos oldalra kerülhettek.

A falak festése után felkerült a falra a régóta áhított ének kijelző tábla is.

Az első vasárnap, amikor újra birtokba vehettük az imaházat, úgy gondolom, mondhatom a gyülekezet nevében, mi magunk is megújultunk. Láttam az örömet a testvérek arcán, és a hálát. Első sorban a gondoskodó Atyánk, de a szorgos kezek gazdái felé is. Ez a derű, lelkesedés azóta is tart, és bízik benne, hogy sohasem fog elmúlni.

A folyamat lezárásaként a hálaadó istentiszteleten fordultunk a mindenség Urához, hogy egy istentiszteleti alkalom keretében, meghívott vendégekkel együtt adjunk hálát az elkért és megkapott javakért. Ez alaklomra egy kis történelmi visszatekintésre alkalmat kínáló tárlat is helyet kapott a teremben, mely megtekinthető az alkalmak előtt és után.

Imádkozunk azért, hogy a gyülekezet hétről hétre megújulhasson ezen a szép helyen, hogy feltöltődhessünk lélekben, hogy továbbra is az a szeretet és egymás felé fordulás legyen a jellemző, amit itt megtapasztaltam, és ami ideláncolt.

A cikk írásakor nem volt célom, hogy mindenkit felsoroljak, aki részt vett ezekben a munkálatokban, hiszen az maga kitett volna egy oldalt, de itt hadd köszönjem meg minden-

kinek, aki fizikai, anyagi, és/vagy lelki téren tevékenyen részt vállalt. Azt gondolom, hogy mindig, minden elvégzett dolgunk az Urat kell, hogy dicsérje, és Rá kell, hogy mutasson, de az is fontos, hogy tudja minden érintett, hogy Őerte is imádkozunk.

Szeretném remélni, hogy ezzel a kis írással kedvet csináltam néhányaknak, hogy ellátogassanak egy-egy alkalomra. Akár meglévő gyülekezeti tagról, akár új érdeklődőről legyen szó, mi mindenkit nagy szeretettel hívunk és várunk a Budai Nagy Antal utca 93. alatt vasárnaponként 9 órától az istentiszteleti és szerdánként

15 órától (nyáron 16-tól) a bibliaórai alkalmainkon.

„Gyönyörködj az ÚRban, és megadja szíved kéréseit! Hagyd az ÚRra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik.” (Zsoltárok 37:4-5.)

Szücs Gábor

AZ ÖRÖK PEREGRINUS

450 éve született Szenczi Molnár Albert

Nyelvész, zsoltárfordító, a tudós lelkipásztor eszményének megtestesülése. Talán így lehetne jellemezni Szenczi Molnár Albertet, a magyar Reformáció úttörő alakját. Bár élete javarészt külföldön töltötte, hogy tudásszomját a nagy nyugati egyetemeken csilapítsa, annak hasznát mégis magyar református népe javára kamatoztat-ta.

1574. augusztus 30-n született a felvidéki Szencen, szegény molnár-családban. Tanulmányait szülőfalujában kezdte, majd édesanyja halála után Győrben folytatta. 1588-tól a debreceni Kollégium diákja egészen 1590-ig, amikor Göncre kerül Károli Gáspár mellé.

A koros bibliafordító számára nagy segítség volt fiatal szolgatársának érkezése, ugyanis Szenczi volt az, aki a fordítás kéziratait szekéren Vizsolyba vitte, mivel az idős Károli már nem bírta a nehéz szekérutakat. Ugyanakkor az éles elméjű, jól nyelv-érzéssel megáldott diák részt vett a készülődő fordítás lektorálásában.

Ezután egy ideig Kassán nevelősködik, de csillapíthatatlan tudásvágya arra sarkalta, hogy szinte pénz nélkül induljon el nyugati tanulmányútjára. Először Wittenbergben, a lutheránusok fellegrárában élesztette elméjét, majd egy drezdai kitérővel érkezik Heidelbergbe a nagyhírű kálvinista

egyetemre. 1593-ban Strasbourgban tanult tovább filológiát, de kálviniz-musa miatt, a diplomája átvétele után, menekülni kényszerült a lutheránus városból.

1596-ban Genfben látogatott, ahol találkozott Kálvin tanítványával, az idős Béza Tóddorral. Ezután bejárta Itáliát, és az év végére visszatért Heidelbergbe, az ott tomboló pestis ellenére is. 1599-ben hazalátogatott, hogy irodalmi munkássághoz támogatást szerezzen a magyar főnemességtől. Bár sikerült valamennyi pénzt összeszednie, úgy érezte, hogy Németországban jobbak a kilátásai, ezért visszatért oda és egy-egy fél-évet tanult a heidelbergi és herborni főiskolán. A Nürnberg melletti Altdorfban telepedett le egy ideig. Itt készítette el 1603-ban magyar-latin szótárát, amit személyesen II. Rudolf császárnak ajánlott. Ezen művét személyesen is bemutatta az uralkodónak Prágában, ahol Keplerrel, a híres csillagásszal is találkozott.

IV. Frigyes pfłazi választófejedelem és Móríc hessen-kasseli tartománygróf is felfigyel Szenczi tehetségére, akik anyagilag is támogatták a magyar reformátort. A magyarul is jól tudó Móríc számára írta meg Magyar nyelvtanát 1604-ben.

1606-ban készíti el zsol-tárfordításait, aminek a szövegét a genfi zsol-tárok dallamára írta meg. Már előzőleg is voltak magyar zsol-tárparafrázisok Sztárai Mihály tollából, de azokat Szenczi túlságosan egyszerűnek vélte, ezért fontosnak tartotta, hogy egy veretesebb fordítás szolgálja a magyar reformátusságot. 1607-ben még elkészíti a Heidelbergi kis Kátét, és a Károli-féle Bibliát is átdolgozza 1608-ban, amit hanau Bibliaként ismerünk.

1611-ben Oppenheimben feleségül vette Ferinaria Kunigundát, akit rokoni szálak fűztek Lutherhez. Há-zasságukból hat gyermek született: János Albert, Erzsébet, Mária Mag-daléna, Pál, Erzsébet Kuniginda, Mária Erzsébet. Ebben az időben az oppenheimi nyomda korrektoraként dolgozott.

1613-tól újra Magyarországon tevékenykedik Batthyány Ferenc du-nántúli főkapitány udvari lelkészeként, de egy év múlva már Komárom városában prédikál. 1615-ben Bethlen Gábor erdélyi fejedelem meghívja a gyulafehérvári iskola tanárának, de az állást nem tölti be, s mivel fél a törökök közelségétől, visszatér német földre.

Heidelbergben telepedett le, de a harmincéves háború viszontagságai sajnos elérték őt is. A fehérhegyi csata után Tilly vallon zsoldosai fel-dúlták a várost. Szenczit kifosztot-ták és megkínózták. Innen Hanauba menekült. Itt adja ki, Betlhlen Gábor megbízásából, Kálvin Institúcióját magyar nyelven 1624-ben.

Egy rövid hollandiai utazás után a fejedelem újabb meghívására végleg hazajön. 1624-től Kassán, 1625-től pedig Kolozsváron élt, nagy szegénységben, mivel Bethlen Gábor idő közben elfeledkezett róla, I. Rákóczi György pedig nem fogta hathatósan a pártját.

1634. január 17-én halt meg Kolozsvárott, pestisben.

Szenczi Molnár Albert méltán nevezhető tudós prédikátornak. Mai napig az ő szövegével énekeljük mind a 150 zsoltárt, és ő volt Kálvin nagy művének az első magyar közreadója. Szolgálatkészsége, alázatossága, és hihetetlen munkabírása ma is példává kell, hogy váljon lelkipásztorok, tanítók, értelmiségiek, tudományt művelők számára.

Rácz Gábor

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

INTÉZMÉNYVEZETŐI TÁJÉKOZTATÁS A 2024/25-ÖS NEVELÉSI ÉV INDULÁSÁRÓL A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

Az elmúlt nevelési évet az óvodai ballagással május 31-én pénteken délután a szülők, családtagok, meghívott vendégek részvételével templomi ünnepség keretein belül zártuk le és ekkor búcsúztattuk el az iskolába készülő nagy csoportos óvodásainkat. Intézményüktől 26 leendő első osztályos kisgyermek búcsúzott, közülük 24 fő a Baltazar Dezső Református Általános Iskolába jelentkezett. Hála és dicsőség Urunknak!

A csoportok összevonása a nevelési év végén a korábbi évektől eltérően történt meg, mivel a nyári életrend megszervezésében nehézséget jelentett, hogy a törvényi változásoknak megfelelően mindenkinek egyenlő arányban adjuk ki a nyári szabadságát és közben az intézmény zavartalan működése is biztosítva legyen. A gyermekeket 3 nagylétszámú óvodai csoportban tudtunk elhelyezni, a fejlesztőszobákat, teraszt felhasználva alakítottuk ki a nyári életrend tevékenységtereit a gyermekek igényei szerint, a nyár végéig a létszám folyamatosan csökkent. A pedagógiai munkát közvetlenül segítő szakemberek mellett két közösségi szolgálatot végző fiatal is besegített a gondozási, kiszolgálási feladatokban, valamint az udvari játékban, ezzel is támogatva az óvodapedagógusok munkáját. A kánikulában a dolgozók igyekeztek a gyermekek komfort érzetét megfelelően biztosítani, a tartós hőségben nagy hangsúlyt fektettünk a folyadékpótlásra, a vizes játékokra és folyamatosan üzemelt az udvaron a páraakapu is. Az udvari játék után langyos zuhanyzással hűsítettük a gyermekeket és a déli órákat az óvoda lehűtött épületében terveztük meg a tevékenységeket. Óvodánk július 29-től augusztus 23-ig zárva tartott. A zárás ideje alatt minden szerdán 8 órától 12 óráig ügyeletet biztosítottunk a szükséges ügyintézés érdekében a gazdasági irodában, amire szükség is volt, mivel több család, költözés miatt iratkozott át intézményünkbe.

A nyár folyamán főzőkonyhánk, az emeleti étkező és mosogató helyiség festése mellett beszereztünk egy új egyetemes konyhagépet, illetve a gazdasági udvar kerítése is megújult. A játszóudvarunk 15 új paddal, babaházzal és sárkonyhával bővült a gyermekek nagy örömeire. Isten iránti hálával mondhatjuk el, hogy intézményünk jól felszerelt, esztétikus, figyelembe veszi és kielégíti a gyermekek és az itt dolgozó felnőttek szükségleteit és igényeit.

Intézményünk szeptemberre felkészült a 23 új kisóvoda fogadására a Halacska csoportban. Az 5 csoportban összesen 129 kisgyermeket várunk, amiért háláadással tartozunk gondviselő Istenünknek. Intézményünk munkatársai azon fáradoznak, hogy megkönnyítsék a szülőktől való elválás folyamatát és örömtelivé, játékosá tegyék a gyermekek minden napjait.

Óvodánk tehetségcsoportjait az óvodapedagógusok októbertől heti rendszerességgel, több alkalommal kisebb csoportokban térítésmentesen szervezik, melyek az idei nevelési évben a következők: angol (két csoportban), sakkjátszótér és ovi-foci. Külsős pedagógus tartja a térítésdíjas tevékenységeket, a zene-óvodát és a néptáncot.

A felhasználói ismeretek elsajátítása, a hatékony programkezelés elősegítése, digitális kompetenciánk fejlesztése kiemelt feladatunk lesz a nevelési év folyamán az Ovikréta bevezetése miatt, illetve a pedagógusok teljesítményértékelési rendszerének kidolgozása jelenleg a kitűzött határidők betartásával folyik az intézményben. Az óvoda alapdokumen-

tumaink módosítása az intézményi célok, alapelvek egységesítése a jogszabályi változásokkal összhangban a nyár folyamán történt meg. A nevelőtestület javaslatait, intézményi gyakorlatunkat és a törvényességi szabályzókat figyelembe véve végeztem el a módosításokat a Házirend, Szervezeti és Működési Szabályzat és a Pedagógiai Programunk is átdolgozásra és elfogadásra került.

Óvodánk mentori támogató rendszerében Osváthné Katona Zita mestertanár Molnár Tamara Csilla gyakorlókollegánkat segíti a portfólió elkészítésében november 25-re, illetve a felkészülésben a minősítési eljárásra 2025. május 31-ig.

Hitéleti munkaközösségünk célkitűzése a hatékony szakmai együttműködés megvalósítása, fejlesztése, jó gyakorlataink színvonalának megtartása, újabb gyakorlatok elkészítése a keresztyén nevelés területén. A Református Pedagógiai Intézet bázisintézményeként ebben a nevelési évben is jelenléti programot szeretnénk megvalósítani a gyermekcsoportokban végzett jó gyakorlatok bemutatásával és egy szakmai előadás megvalósításával január végén.

Hittel és reménységgel állunk az új nevelési év elé és kérjük, hogy a kegyelmes Isten áldjon, óvjon és vezessen bennünket továbbra is!

Testvéri köszöntéssel:

Dobóné Tanczig Anita óvodavezető

„NAGY HÁLÁT ADJUNK AZ ATYA ISTENNEK...”

2024. augusztus 23-án Vámospércsre, egyházmegyei tanévkezdő csendesnapra utazott a Jó Pásztor Református Óvoda nevelőtestülete: óvodapedagógusok és pedagógiai asszisztensek. Elkíserte őket Somogyi László lelkipásztor és Osváth Tamás presbiter is.

A református templomban mintegy 350 pedagógus gyűlt össze erre az alkalomra. A 222. Dicséret első versének éneklése után Őz Lajos esperes úr tartott áhítatot Máté 15,29-39. igeszakasz alapján. Ráírnyította hallgatósága figyelmét arra, hogy református fenntartású intézményeinkben a tudásátadás mellett nagyobb hangsúlyt kell fektetni a lelkiségre: a szívre, a lélekre is hatni kell! Ez az a piciny többlet, amit a ránk bízott gyermekeknek adhatunk a szeptember 2-án induló új tanévben, nevelési évben. Az áhítat végén a 832. Dicséret válogatott verseit énekelték a jelenlévők.

„Örök értékek és mesterséges intelligencia az oktatásban” címmel Szontagh Pál köznevelési szakértő, főiskolai tanár előadása következett ezután. Arra a kérdésre kereste

a választ, hogy milyen hatással van, illetve lesz a szervezett nevelés- és oktatásügyre a digitális technológia előretörése. Álláspontja kialakításakor nem hagyta figyelmen kívül a Biblia tanítását sem: „Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” (Péld. 22,6.) Az elgondolkodtató, mégis jó humorú előadás végén így foglalta össze véleményét: nem kell félni a mesterséges intelligenciától az oktatásban, hanem hozzáértő,

jó felhasználással a javunkra lehet és kell fordítanunk ezt a megkerülhetetlen jelenséget.

Visszatérve Hajdúböszörménybe, a délután hátralevő részében (Somogyi László tiszteletes úr rövid áhítata után) Dobóné Tanczig Anita igazgató tartott évnyitó nevelési értekezletet a munkatársi közösség részére.

Szabadi Antalné
pedagógiai asszisztens

TEREMTÉS HETE

„Mert a teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését.” (Róma 8, 19.)

A teremtés hetét intézményünk 2024-ben, szeptember 23-án ünnepelte. Vendégünk volt Gál Álmos,

Szundi bácsi fazekas. Immár sokadik alkalommal vendégeskedett nálunk és közös áhítat keretében tett bizonyosságot közöttünk. Ebben a nevelési évben is örömmel és nyitott szívvel vártuk, kicsinyek és felnőttek egyaránt. Mesterségéből adódóan egy darab agyaggal és fazekas korongjával dicsőítette Mennyei Atyánkat, felénk áradó szeretetéről tett bizonyosságot. Ahogy a fazekas megformálja az anyagot úgy formál Isten is minket. Kézbe vesz, néha odacsap, lecsíp egy darabot, majd meleg, simogató kezével addig alakít, míg olyanná nem gyúr minket, hogy örömet lássa bennünk. Szundi bácsi is kezébe vette a hideg agyagot, kemény kézzel formálta, alakította, mígnem egy szép, színes mézes csuprot gyúrt belőle, a gyerekek nagy öröme. Ezt követően a gyermekek is kezükbe

vehették az agyagot és saját alkotásaikat készíthették el. Szemet gyönyörködtető, egyedi munkák születtek a gyermekek és a felnőttek örömeire. Jézus Krisztus minket, embereket, a szeretet Istenével akar újra élő kap-

csolatba hozni. Intézményünk egyik küldetése, hogy az Isten teremtett világával harmóniában éljünk, óvjuk, védjük a természetet, környezetünket. Jézus tanítványiként fontos feladatunk ezt a gyermekeknek is átad-

ni, erre nevelni őket, példaként állni előttük.

Tönkő Mónika

Hitéleti Munkaközösség vezető,
óvodapedagógus

A NÉPMESE NAPJA

A mesék széles spektrumban vannak jelen a mindennapjainkban, legyen az a médiából közvetített mese vagy az elalvás előtt felolvasott, élıszavas mesemondás. Mégis a legkedvesebbek számunkra a hagyományainkat őrző, régmúltat felidézı mesék a népmesék, amelyeken mi is felnıttünk és képzeletben a fıhısökkel együtt megannyi próbatételen átestünk és a végén mindig a jó mesehıs személyében láttuk magunkat, számtalan tanulsággal gazdagodva. 2024. szeptember 27-én került megrendezésre a Magyar Olvasástársaság kezdeményezésére 20 évvel ezelıtt indult Népmese napja. A Jó Pásztor Református Óvoda pedagógusainak lehetıségük volt részt venni a XX. Országos Népmese-konferencián, amely idén a Debreceni Református Hittudományi Egyete-

men került megrendezésre, a délutáni mőhelyfoglalkozásokat pedig a Méliusz Juhász Péter Könyvtárban szervezte az Egyesület. A konferencián alkalmunk volt találkozni a Magyar Olvasástársaság tagjaival, mesemondókkal, informatív elıadásokat hallgathattunk, mesehallgatásokon vehettünk részt, valamint személyesen találkozhattunk Benedek Elek ükunokaival, akik által betekintést nyerhettünk az író, mesegyűjtı életébe. 2024. szeptember 30-án, hétfőn délelőtt óvodánkban is megemlékeztünk a Népmese napjára. Az alkalom az óvodai könyvtárban került megrendezésre. Óvodásaink legkedvesebb mesélőit, édesanyákat és nagymamákat kértünk meg egy általuk kiválasztott népmese felolvasására. Csoportonként, családi, meghitt környezetet kialakítva hallgathatták

a gyermekek a mesék varázslatos történetéseit. Ezt követően néphagyományainkat tovább mélyítve a gyerekeknek két csoportban lehetıségük volt részt venni egy táncházban, Teleki Mária néptáncpedagógus vezetésével. Óvodásaink szívesen hallgatták a meséket, illetve örömmel vettek részt a táncházban.

Mindezek résztvevőjeként pedagógus munkatársaim nevében is köszönjük, hogy egy ilyen színvonalas konferencián vehettünk részt és hálát adunk Istenünknek, hogy óvodánkban ilyen családi, meghitt légkörben, a szülők/nagyszülők közremőködésével ünnepelhettük meg a Népmese napját.

Molnár Tamara Csilla
óvodapedagógus

EGY CSODÁLATOS, NAPFÉNYES, ŐSZI NAP VOLT

A Jó Pásztor Református Óvoda jóvoltából egy izgalmas és meghitt családi délelőttöt tölthettünk együtt, mint új csoport, és együtt, mi szülők a gyerekeinkkel, a Hadrázi erdőben. Nagy szorongással vártuk a buszt, mely számunkra igazán különleges élmény volt, mert a kisfiam rajong a járművekért. Maga a buszozás is egy olyan impulzust jelentett neki, amit még napokkal később is örömmel idéztünk fel. Rengeteg makkot, levelet gyűjtöttünk, ami későbbi, kreatív célok alapanyagai lettek. Sokat nevettünk, piknikeztünk, sétáltunk, és gyerekszemmel csodáltunk mi is egy-egy szép levelet, vagy csigát. A gyerekek duruzsolása, csillogó szemei és az, hogy mindezt ott megoszthatták anyukáikkal/apukáikkal tette igazán különlegessé ezt a napot. A kicsik nagyon elfáradtak, a hazavezető út már csendesebben telt, szerintem nem nagyon kellett

senkit sem otthon sokáig ringatni. A csoport, és a szülők nevében is, köszönjük ezt a napot!

Kissné Balogh Anett
Kiss Balázs anyukája,
Halacska Csoport

KÁLVIN SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT SZOLGÁLATA CSALÁDI NAP ALKALMÁBÓL

„Istenem, ne hagyj el késő vénségemben sem, míg csak hirdethetem hatalmadat, nagy tetteidet a jövő nemzedéknek.” (Zsoltár 71,18.)

2024. szeptember 29-én délelőtt a Kálvin téri Református templomban megtartott istentisztelet fő mondanivalója a család ünneplése volt. A család, melyben a születés-, keresztele-, esküvő örömteli pillanatai, majd sajnos az öregedés, a gyász fájdalmait is együtt kel feldolgoznunk. Kedves esemény nyitó mozzanata egy keresztele volt, amit mindenki szívmengetőnek érzett. Majd ezt követően az Intézményünk nappali idős ellátottjai és dolgozói kedves műsorral szolgáltak, melyre sok szeretettel készültünk.

Bojti Mihályné
a KJRSZSZK munkatársa

SZÜRETI MULATSÁG A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

„Jézus az igazi szőlőtő, aki Krisztusban marad, megmarad az igaz szeretetben!” (János 15)

A napok óta várt időjárás enyhülése lehetővé tette, hogy a lakók a nappali ellátottak és a fiatal bentlakók közös részvételével megrendezhették a szabadban a szüreti napokat. A két nap alatt volt szőlőszűrés és szőlőpréselés is, amit az idősekből sokan az emlékeire hagyatkozva, a fiatalok az új élmény kipróbálásának izgalmaival végeztek el. A szőlőfeldolgozás legfinomabb ajándéka, hogy végre megköstölhették az idei kisajtolt szőlőlevet a finom mustot. A szeretetvendégségen finom kalács és vidám szüreti dalok emelték a hangulatot.

Bojti Mihályné
a KJRSZSZK munkatársa

„Leesik a huszonnégy Vén az előtt, Aki a királyiszékben ül, és imdja azt, Aki örökkön örökké él, és az ő koronáit a királyiszék elé teszi, mondván: Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert Te teremtettél mindent, és a Te akaratodért vannak és teremtettek.” (Jel. 4,11.)

KENYÉRÜNNEP A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

„Szállj le most mennyből életnek ke-
nyere,
Tápláld lelkünket az örök életre!”
(363. ének 5. vers)

Ebben az évben is hálát adhat-
tunk Istennek, hogy 2024. au-
gusztus 20-án, hazánk szüle-
tésnapját követően augusztus 21-én
intézményünk falai között, a lakók

és a nappali ellátottak részvételével
megtarthattuk az új kenyérért való
hálaadást. A megnyitó után Rác
Gábor nagytiszteletű úr igehirdetése
során kitért a mindennapi kenyér
mély jelentésének, családon belüli
szerepének, különleges jelképének
betöltött szerepére. Ehhez az kell,
hogy elfogadjuk az élet kenyerét, Jé-
zust, és vele táplálkozzunk. Mert Ő az

a kenyér, akire nekünk igazán szük-
ségünk van. Nélküle kihal belőlünk
mindaz, ami mennyei, ami isteni,
ami a Lélek megtartó ereje lehet az
emberek számára.

Bojti Mihályné
a KJRSZSZK munkatársa

A KÁLVIN KLUB KIRÁNDULÁSA

„Füves legelőkön terelget,
csendes vizekhez vezet engem.
Lelkem felüdíti...”
/Zsolt. 23,2-3./

A Kálvin János Református Szociá-
lis Szolgáltató Központ, ezen belül
az idősek nappali ellátásának veze-
tője Bertalan-Gellén Viktória, egy
napos kirándulást szervezett 2024.
július 30-ra, a Klub közösségének.
Az oda-vissza szállítást a buszsofőr,
Lévai Sándor biztosította, kellemes
környezetben. A nap egyik fénypont-
ja volt, mikor láthattuk Klubunk leg-
idősebb párját, Laci bácsit és Erzsike
nénit, akik 90 és 92 évesek, és akik
szintén velünk tartottak a kirándulá-
son. Összesen ötvenen voltunk. Na-
gyon szép, napos idővel indult a nap.
Utunk első állomása Nagyarra ve-

zetett. Megérkezésünkkor a fület és
szemet gyönyörködtető zenélő rózsakert
fogadott minket. E szép látvány
után a Luby-kastélyban szívélyes
fogadtatásban volt részünk, majd ka-
lauzolás, útbaigazítás történt. Tájé-
koztatást kaptunk a kastély történe-
téről, hogy kb. három év alatt hogyan
állították vissza majdnem eredeti ál-
lapotára és adták át a látogatóknak.
Majd a kastélyban, egy rövid filmet is
megtekinthettünk. A kiállítótermek
szépen berendezettek, bútorozottak,
térképek, festmények is díszítik fa-
laikat. Tovább haladva a Pálmaház
fogadott bennünket, ahol a gyönyörű
növények gondos kezek munká-
járól árulkodtak. Délben, a Kastély
éttermében nagyon finom, ízletes
szatmári töltött káposzta, frissen
sült kenyérrel, tejföllel tálalva várt

minket, amit egy hűsítő limonádéval
zárhattunk. Tovább haladva utunk
a penyigei Lekvárdába vezetett. Ott
megismerkedtünk a lekvárfőzés for-
télyáival, meg is kóstolhattunk egyes
lekvárokat. Majd ki-kí pénztárcájá-
hoz mértén vásárolhatott az ingyenc-
ségekben. Következő állomás Túrist-
vándiba, a Vízi-malomhoz vezetett,
aminek környékén szintén volt időnk
nézelődni. A tartalmas, szórakoztató
nap után elindultunk hazafelé. Sze-
rencsésen megérkeztünk fél nyolc-
kor. Ezúton szeretnénk köszönetün-
ket kifejezni az emlékezetes program
megvalósításáért. Isten áldása kísér-
je, jó egészségben a résztvevők életét.

Köszönettel:

Drén Istvánné
KJRSZSZK klubtag

CSALÁDI NAP

Nagyon jó volt minden. Jól sikerült a fellépésünk is. Ismerősök is voltak, az estebéd nagyon finom volt. Minden úgy sikerült, ahogy szerettük volna. A zene is jó volt, mindenkinek tetszett minden. Köszönet mindenkinek ezért a napért!

Molnár Erzsébet
Lakóotthon

GOBELIN KIÁLLÍTÁS

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ nappali ellátásának (Klub) 2024. június 12. napjától, három héttig „Lebegő percek” címmel, gobelin kiállítását tekinthették meg az érdeklődők a hajdúböszörményi Sillye Gábor Művelődési Központ és Községi Házban, melyet terv szerint a Kertész László Városi Könyvtárban megismétlünk augusztusban.

Ez a cím nekem azt jelenti, hogy a kép varrása közben megáll az idő, ki tudom zárni a világ zaját, így a belső gondolataimnak engedem át a helyet. Például tervezem a varrás menetét, válogatom a fonal színeit stb. Körülbelül harminc éve ismerkedtem meg ezzel a technikával. Első munkám a „Házi Áldás” volt. Családom, főleg az unokáim örülnek a képeimnek.

Köszönettel tartozunk Bertalan-Gellén Viktóriának, aki kitalálója és szervezője, levezetője volt e tárlatnak.

Nagy örömmel vettünk részt mindhárman Bakó Imréné, Rácz Imréné és én is a rendezvényen.

Mi itt láthattuk egyben a saját és társaink munkájának gyümölcsét.

Köszönjük a sok látogatót, akik gyönyörködtek és véleményezték is a képeket.

Köszönet illeti a Klubos társainkat, akik segítettek mindenben. Közös énekkel emelték a megnyitó színvonalát.

Rácz Gábor tiszteletes úr Igével erősítette lelkünket a további folytatáshoz.

Jó érzéssel, példamutatással folytatjuk a varrást, amíg Istenünk erőt, egészséget, jó szemet és biztos kezét ad hozzá.

„S lángoló szívvel, égő hittel,
mint aki semmit nem veszít el
kincseiből, (...)
Helytállva igaz hűséggel a mában,

erőfogytán is lankadatlan
szeretettel és szolgálatban...
(...)

Öregem is milyen fiatalok”
/Túrmezei Erzsébet: Találkoztál velük?/

Bakó Imréné
és Rácz Imréné nevében is

Tóth Lajosné Erzsike
KJRSZSZK klubtag

LAKÓK KIRÁNDULÁSA HAJDÚVIDEN

2024. július 17-én Hajdúviden jártunk. Beszélgettünk és játszottunk, zenét hallgattunk, volt kiállítás is. Finom ebéd volt, utána kürtőskalácsot ettünk. Nagyon jól éreztük magunkat.

Molnár Erzsébet
Lakóotthon

KLUBNAP

*„Köztetek járok és Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek”
(3.Móz. 26,12.)*

2024. július 23. Ezen a napon ismét sor került a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ idősek nappali ellátásának már hagyomány-nyá vált Klubnapjára.

Már előző napokban megkezdődött a készülődés. Klubtársaim segítségével összeszerelték a sátrat, ahol az összejövétel zajlott. Bojtiné Erzsike és Kovácsné Mancika a már beszerzett alapanyagokat előkészítették a másnapi főzéshez. 23-án délelőtt kezdetét vette az alkalom, érkeztek azon Klubtagjaink is, kikkel ritkábban találkozunk. Jó legalább ilyenkor beszélgetni velük is kicsit.

A nap hangulatát a Dóry József Nóta-klub énekesei, zenészei emelték ki.

Közben főtt a finom ebédünk, amit Bojtiné Erzsike és férje Anti, valamint Kovácsné Mancika készítettek.

Megérkezett a finom gyümölcs-szörpökből készített, lehűtött ivólé, ami jól esett a melegben mindenkinek. A különböző alkalmakon fényképek készülnek, így már ez is hagyomány. Ezért a fényképek sokaságában válogatva mindenki vehetett tetszésének megfelelőt.

Szép számmal összegyűltünk. Bertalan-Gellén Viktória vezetőnk megnyitotta, köszöntötte a jelenlevőket. Ezen alkalomhoz tartozik, hogy az év születés és névnaposait is köszönti Viki. Minden jelenlevőt egy-egy kis

ajándécsomaggal leptek meg az intézmény részéről.

A hangulat kikerekedett, beszélgettünk, táncra perdültünk, nótáztunk. Elérkezett az ebéd ideje. Megfőtt a finom sertéspörkölt főtt tésztával és hozzá savanyúság, kenyér. Mindenki elégedetten falatozott, a nagyobb ét-
kűek még plusz adagot is kaphattak, mert igazán bőséges volt az ebéd.

Remek hangulatú nap volt! Jó ér-
zés találkozni, mesélni napjainkról az elmúlt hónapokról.

Reméljük, ha egészségünk engedi, jövő évben ismét találkozhatunk.

Isten áldása kísérje mindannyiunk életét gazdagon!

Lukácsi Imréné
KJRSZSZK klubtag

„ESZNEK AZ ALÁZATOSAK, ÉS JÓLLAKNAK, DICSÉRIK AZ URAT, AKIK ŐT KERESIK. SZÍVETEK LEGYEN VIDÁM MINDENKOR!” (ZSOLTÁROK 22.)

Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ Intézménye adott helyet a 2024. október 07.-én megrendezett Édes süti fesztiválnak. Nagy létszámú érdeklődő és versenyző volt jelen az eseményen. Az elbírálás alatt a vendégek és a versenyzők szívesen megosztották egymás között a legfeltebb konyhai titkaikat, receptjeiket.

A zsűrinek, huszonöt ízletes süteményből kellett négy kategóriában

díjat osztani, mely elbírálása nem volt egyszerű. Ezalatt a közönség is végig kóstolhatta az ízletes süteményeket. A jó hangulatú rendezvény folytatását tervezzük!

Mindenkinek nagyon szépen köszönjük a támogatásokat, köszönjük a részvételt!

Bojti Mihályné
a KJRSZSZK munkatársa

„AZ ÖREGSÉG A BÖLCSESSÉG KORONÁJA.” (PÉLD. 16,31.)

Minden évben október 01-jén tartják az idősök világnapját. Ez a világnap az idős emberekről szól, mely magába foglalja, az ő támogatásukat, az irántuk érzett szeretetet és annak kifejezését, hogy ők is a társadalom fontos, megbecsült és hasznos tagjai voltak és a mai napig is maradtak. Az öregség valójában nem az élet vége, hanem annak koronája. Intézetünkben is kiemelt figyelmet fordítunk mások elfogadására, tiszteletére. Az idősök iránti tiszteletet személyes kapcsolattartással is igyekszünk elmélyíteni. Isten ránk bízta őket, hogy gondoskodjunk róluk. Az idősök, pedig élettapasztalataikat megosztják velünk, és az új generációkat felkészítik, útba igazítják, ha arra szükség van. A lélek fiatalságát szívük fiatalsága tartja a hit segítségével vidáman és jó egészségben. Vendégeink voltak Végh Tamás nyugalmazott nagytiszteletű lelkipásztor és Somogyi László tiszteletes úr.

A rendezvény Tóthné Kovács Erika intézményvezető megnyitója után Végh Tamás nagytiszteletű úr áhítatával folytatódott és elkezdődött a kis ünnepség az intézményünkben. Az áhítat megtartása után a Jó Pásztor Református Óvoda Csengettyű gyermekcsoport kedves műsorát hallgathattuk meg. Zárásként szeretetvendégséggel és apró ajándékosztással köszöntöttük a nappalis és bentlakó időseinket.

Bojti Mihályné
a KJRSZSZK munkatársa

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” APCSEL.17,11C

MIT TUDUNK A HALÁLRAÓL A SZENTÍRÁS ALAPJÁN?

„Elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik.”
(Zsid 9,27)

A Halottak napja környékén fontos, hogy megvalljuk biblikus-reformátori hitünket a halállal kapcsolatban. Vigasztalás és erő rejlik ebben a meggyőződésben.

Személyes tapasztalataim azt mutatják, hogy ha meglátunk egy

halottat, különösen, ha előtte is ismerősünk vagy rokonunk volt, azt érzékeljük, hogy a holttest már nem ő! Minden úgy néz ki, mint korábban, de „valami” (valaki) hiányzik belőle!

A bibliai halálesetek Ábeltől Jézusig, mind arról tanúskodnak, hogy a halál kikerülhetetlen örökség, azaz aki embernek születik, mind meghal. Pontosan úgy, ahogy Isten előre

megmondta, ha bekövetkezik a bűneset. (1.Móz 2,16-17)

A meghalás tehát olyan törvényszerűség, mint a gravitáció vagy a felhajtóerő: a Teremtő Isten döntött róla, miután az ember elszakadt tőle. (Zsid 9,27) Ha ez az elfordulás és elszakadás nem történik meg, akkor nem jön be az emberiség történelmébe a halál! Ott maradtunk volna az élet fájának közelében, amelynek

gyümölcse újra és újra megfrissített volna bennünket. (1.Móz 2,9)

A halál mégis legyőzhető és a gyász feldolgozható! (vö.: Jób 1,18-22; 19,25-27)

Hogyan?! Ha megismerjük róla az igazságot! (Ján 8,32 Zsid 2,14-15 2.Tim 1,10)

Halál nem volt mindig, és nem lesz mindig! (1.Móz 2,16-17 1.Kor 15,26)

Minden halál a bűn következménye, de nem valami utolsó, különleges bűné! Az ősbűn öröksége! Mi is hisszük és valljuk református új énekeskönyvünk 772. és 773. dicséretének meggyőződését. (az elsőt egy zenekar a Titanic süllyedése közben is hittel játszotta)

Minden élet utolsó pillanata Isten kezében van, de a Sátán a siettetője!

(Jób kerettörténet, Ján 8,44(!) Ez 33,11 Jel 2,21)

A testi halál és a testi feltámadásunk közötti un. „köztes idő” leginkább alváshoz hasonlít, de már nem e mostani tér-idő-anyag dimenzióban! (1.Kor 15,6 Ján 11,11 Préd 12,7) Amit újra érzékeltetni fogunk, az az utolsó ítélet napja. (Ján 5,22) Fontos tudnunk, hogy a testi halálunk után nincs többé módunk változtatni örökkévaló sorsunkon. (Luk 16,19-31 Zsid 3,8 Péld 23,26) Nem hiszünk az un. „tisztítótűzben”, mert Pál apostol a megtért, újonnan született, valódi hívők minősítéséről tanít az 1.Kor 3,11-15-ben, és nem valamiféle utólagos megtisztulás lehetőségéről.

Ami nagyon fontos, hogy nem a halálé az utolsó szó, mert Jézus fel-

támadása a mi feltámadásunknak is garanciája! (1.Kor 15,26; Lázár, Jairus leánya és a naini ifjú feltámasztása; Ján 11,25 Róm 1,4)

Érdemes kellő alaposággal és odafigyeléssel végig elemezni a Ján 11,17-44 verseket.

Olvasd az Igét, kedves Olvasó, higgy az Úr Jézusban, és megvigasztal! (Zsolt 16,9-11 1.Kor 2,9 ApCsel 16,31)

„Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból, akkor üdvözülsz.” (Róm 10,9)

Somogyi László

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

GYÜLEKEZETÜNK 2024. ÉVI KONFIRMÁCIÓS EMLÉKE (ISTEN KEZÉBEN)

2024. május 20-án délután négy órakor a gyülekezeti teremben gyűltünk össze: leendő konfirmandusok és szüleik, presbiterek és gyülekezeti tagok. Nt. Somogyi László parókus lelkészünk felkészítő mentor belépése után a bevezető ének és egy rövid áhítatot követően megkezdődött a konfirmandusok meghallgatása (vizsgáztatása). Hat fő, négy leány és egy-egy felnőtt nő és férfi részéről. Tiszteletes úr tájékoztatta a jelenlévőket még rajta kívül kik segítették a felkészítést. A felkészítés alkalmából megismerkedtek a konfirmandusok a kátével, egyházunk tanításaival, hitvallásainkkal, és alapvető egyházi ismereti és történeti témákkal. Ezek után egyenkénti felszólításra feleletet adtak két-három feltett kérdésre a tanultak alapján, melyeket mind a hatan a saját hitvallásukkal egészítették ki. A nagy izgalmak közepette is szépen és bátran igazolták felkészültségüket és tudásukat. Kikérdezések után Nt. úr a presbiterek véleményét kérte a nyújtott felkészítés színvonaláról és a konfirmandusok feleleteiről. A presbiteri vélemények a legnagyobb megelégedéssel nyugtázták a hal-

Középkertben konfirmáltak 1963. május 5-én

lottakat. Személyes tapasztalatom nagyon felemelő volt ezen esemény tekintetében, mivel én még ilyen alkalmon, mint meghívott nem vettem részt. Istennek legyen hála, hogy ezt is megérhettem, felidézve bennem, az én saját kikérdezésem emlékéit, melyet Nt. Lovas Márton parókus lelkész előtt tettem. Ezek után Nt. Úr imádságával bezárta a meghallgatási alkalmat, és szeretetvendégséggel,

valamint személyes jókívánságainkkal ért véget az alkalom.

Másnap, vasárnap istentisztelet keretén belül tették le a hivatalos fogadalmukat és Nt. Úr személyes áldást osztva egy-egy igével személyenként köszöntötte őket, mint most már teljes jogú gyülekezeti tagokként. Az emléklapok átadásával együtt kérte őket rendszeres hitgyakorlásra, valamint a gyülekezeti

munkára való kedvük szerinti válalásra. A következő vasárnapon a pünkösdi istentisztelet alkalmával az újonnan konfirmáltakat szólította ki életük első úrvacsora vételére. Én, a gyülekezet nevében is, kérek életükre

gazdag áldást a jó Istentől és a következő igével köszöntöm őket:

„Útjaidat Uram ismertesd meg velem, ösvényidre taníts meg engem. Vezess engem a te igazságodban és taníts engem, mert Te vagy az én sza-

badító Istenem, minden nap várlak tégedet.” (Zsolt. 25,4-5.)

Juhász Ferenc

EMLÉKEK SALGÓBÁNYÁRÓL, AVAGY VISSZAPILLANTÁS A CSALÁDI TÁBORRA ÉS A MÚLTBA

Augusztus elején a hajdúböszörményi Kálvin téri református gyülekezettel tölthettem együtt egy szűk hetet, Édesanyám és a szülővárosom több, Istent kereső vagy már megtaláló lelki testvérem társaságában. A kényelmes szobák, az ízletes és bőséges étkezések, a vendégszerető fogadtatás és ellátás, valamint a közösségépítő programok (reggeli torna, pingpongozás, felvidéki kirándulás múzeumlátogatással, gyalogtúra és vartúra Eresztvénybe illetve a Salgói várba) mindegyikéért nagyon hálás vagyok az Úrnak, és a szervezőknek. Emellett a reggeli imaközösség, a délelőtti nyitott csoportbeszélgetések, valamint az esti őszinte biznyságtételek, és a rengeteg mondanivalót átadó keresztény filmek mind-mind segítettek, hogy közelebb kerüljek Istenhez. Korábban már a bárándi és a nyíregyházi reformátusokkal vettem részt többgenerációs táborban, de akkor még nem adtam át életem teljes irányítását a Teremtőnek. Amolyan vasárnapi, templomba rendszeresen járó vallásos ember és képmutató, ítélkező, másokban hibát kereső farizeus keveréke voltam, aki inkább magában bízott, minthogy valóban Istenre bízta volna a dolgait. A Biblia porosan állt a polcomon, az imádságaim rendszertelenek voltak, de akkor is inkább magamnak kértem, mert elég önző életet éltem, néha uralkodtam a családomon, próbáltam irányítani az embereket, de rossz irányba (Máté 7,5.: „Képmutató, vedd ki előbb saját szemedből a gerendát, és akkor majd jól fogsz látni ahhoz, hogy kivehesd testvéred szeméből a szálkát.”). A vírus idején részben makacsságom, engedetlenségem és lázadó énem miatt (maszkhordás megkérdőjelezése, oltásellenesség) 21 év után elszakadtam az

egyházról. Ha a családfő rossz irányba megy, a családját is rossz irányba tudja vinni. Közel 2 évig lelki táplálék nélkül hagytam a családomat, ha közösségeikben megbántották őket rossz tanácsokat adtam, mert már nem az Úr vezetett. Pedig a „ne hagyd magad, vágj vissza” helyett a Szentírás nem ezt tanítja (Róma 12,17.: „Rosszért rosszal senkinek ne fizessetek. Törekedjete arra, ami jó minden ember szemében.”).

A lelki táplálékot makacsságom és sértődöttségem miatt nem a református egyháznál kerestem, hanem interneten megtalálható, akkor még nem sejtett hamis egyházak előadásait néztem, akik érdekes témákkal, hízogó szavakkal, képmutató, ölelgető szeretettel könnyen rabul tudtak ejteni, hiszen az eltévedt irányokat könnyen rabul ejtik a farkasok (Galata 1,6.: „Csodálkozom, hogy attól, aki Krisztus kegyelme által elhívott titeket, ilyen hamar más evangéliumhoz pártoltok, pedig nincsen más evangélium. De egyesek megzavartak titeket, és el akarják ferdíteni Krisztus evangéliumát.”). A szakadék szélén voltam már, amikor a Gondviselő a bátyámon keresztül üzent nekem, hogy rossz irányba megyek. Azonnal elhagytam a hamis tanítókat, tékozló fiúként előbb visszatértem a református egyházhoz, ahol őszinte szeretettel már nagyon vártak vissza. Ezután a Bibliát leporoltam, és pár hét alatt elolvastam figyelmesen a Máté, Márk evangéliumot, majd később a tanítványok leveleit is habzsoltam Lukács evangéliuma mellett. Igazi lelki táplálékra találtam, a bűnokról nem beszélő hamis egyházak azonnal leleplezésre kerültek szemem előtt. Hálás vagyok a Mennyei Atyának, hogy nem mondott le rólam, és addig zörgetett a szívem ajtaján, míg beengedtem és

befogadtam Jézust (1.János 1,9.: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszástól.”).

Biznyságot teszek róla, hogy Isten, az Ő Igéje által ma is gyógyít. Az eltévedésért nagy árat fizettem, hiszen a családom egy része még mindig a halál völgyében jár, amiről magam is tehetek. Imádságban hordozom őket, hogy találjanak vissza az igazak ösvényére. (Példabeszédek 16,3.: „Bízd az Úrra dolgodat, akkor teljesülnek szándékaid”) Életem teljes irányítását végérvényesen át tudtam adni Istennek, így már semmi felől nem aggodom. (Filippi 4,6.: „Semmi felől ne aggodjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.”) Az életemben történt páfordulat után igyekszem örömmel és hálás szívvel visszaadni azt a törődést, gondoskodást, őszinte szeretetet, amit kaptam a református egyháztól, és segíteni a rászorulóknak akár gyülekezeti tag, akár nem. Most már nem a magam élvezetire, hasznára élek, hanem keresem mások örömét. (Lukács 9,23.: „Azután így szólt mindnyájukhoz: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztjét, és kövessen engem.”) (1.Korintus 10,24.: „Ne keresse senki a maga javát, hanem a másét”) (Jakab 4,17.: „Aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak.”)

Ahogy egy keresztény énekben „Életem csak kegyelem” írja a szerző, az rám is illik: Életem csak kegyelem, önérde mem nincs, ... Szeretete igazgat ellát tanáccsal, ... Hűen vezet utamon, nem hagy magamra, ... Ezek után, a velem történt változások miatt a salgóbányai tábor-

ba már az Úr szolgáljaként szerettem volna részt venni és még közelebb kerülni a Mindenhatóhoz. Tanulni a hitben előrébb járó férfi és nőtestvérektől, és a fiatalabbaknak vagy keresőknek megvallásaimmal segíteni, hogy közelebb tudjanak kerülni Istenhez.

A kellemes pihenés és kikapcsolódás mellett, lelkileg feltöltődve erőt nyerve indultam haza, tovább a számomra kijelölt úton, vissza a közösségekbe: család, rokonság, barátok, munkatársak, civilszervezetek, sportbarátok közé. (Róma 8,22 Mert a teremtet világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését.) „Szeress és szolgálj amíg lehet, ki tudja meddig tart életed!” – ahogy vallja egy keresztyén dalszerző, melyben egyértelműen rávilágítást kapunk,

hogy mi keresztyének miért vagyunk itt a Földön. (János 13,34 Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.)

A táborból egy nappal korábban kellett elmenjek, és mivel elkészönni nem tudtam, így indulás előtt az alábbi levél jött elő a szívemből, amelyet Édesanyám olvasott ott fel:

„Drága Krisztust követő Testvéreim! Hálával a szívemben köszönök el Tőletek. Nagyon sokat tanultam az itt eltöltött 4 nap alatt. Köszönöm Istennek, hogy a Kálvin téri reformátusok is valóban Istent magasztalják, és Jézust követik. Kívánom, hogy Ti is kerüljete közelebb az Úrhoz, hisz velem is ez történt a beszélgetéseink, a tanítások és a megvallások után

Idegen voltam és befogadtatok. Isten áldjon Benneteket gazdagon, szereteteitekkel együtt!

Szilágyi Csaba, Nyíregyháza

PRESBITERI TALÁLKOZÓ NYÍRADONYBAN

A Hajdúvidéki Református Egyházmegyében az idei év második presbiteri találkozására szeptember elsején került sor a nyíradonyi református templomban. A nagy meleg ellenére zsúfolásig megtelt Isten háza, kb. 150 szolgáló testvér volt jelen, a mi presbitériumunk 15 fővel képviseltette magát.

A megjelenteket először Suszter Szabolcs, a vendéglátó nyíradonyi gyülekezet lelkipásztora köszöntötte, majd Őz Lajos esperes úr a napi ige alapján (Mt 18, 11-14) beszélt arról, hogy sok ember van, aki távol van Istentől. Őket kell megtalálni és visszahozni gyülekezeteinkbe. Ez a mi felelősségünk. Ennek kapcsán hangsúlyozta a hitoktatás fontosságát is.

Ezt követően Dr. Hodossy-Takács

Elődnek, a DRHE tanszékvezető egyetemi tanárának előadása következett. Kiemelte, hogy nagyon fontos feladatot vállaltak a presbiterek. Ugyanakkor 2024-ben ott van bennünk a kétely, ami nehezen elhordozható érzés. Álláspontja szerint jó reformátusnak lenni, annak ellenére, hogy vannak problémáink. Miért jó? Mert szükség van a tanúságtételre. S mit kell tennünk, hogy ne tévedjünk el? Használni kell a hibátlan térképünket, a Szentírást. A Biblia és a hitvallásaink, református önazonosságunk irányítóként szolgálhat számunkra. Önvizsgálat során kell meggyőződnünk arról, hogy tudjuk-e jól használni a térképet és az iránytűt.

Azt tanácsolta a presbitereknek, hogy naponta 15 perccel több időt

szánjanak az Istennel való kapcsolatuk elmélyítésére, hogy stabil belső bizonyosságuk legyen. Ennek fontosságát bibliai példákkal szemléltette. Előadása végén kiemelte, hogy az egyházunk egyszerre megújítandó és megőrzendő, ezért akkor járunk el helyesen, ha tanúskodunk reformátusságunkról „bent”, mintsem megtagadjuk azt „kint”. Ezt a fontos útmutatót helyezte a presbiterek szívére beszédében.

A találkozó szeretetvendégséggel zárult, ahol lehetőség volt kötetlen beszélgetésre.

Legyen Istené a dicsőség ennek a délutánnak az áldásaiért.

Mezőné Szabad Erzsébet

DÍSZPOLGÁRI BESZÉD

Kedves világi és egyházi Elöljárók!
Kedves Mindnyájan, itt és most kedves Valamennyien!

Minden idők legszebb szavú magyar költője, az erdélyi Áprily Lajos, az egyik versében a következőket mondja:
„Város, amelyben forró ifjúságom tűzijátékot játszott kék egen,
Város, amelyben megpihenni vágyom túl minden derűn, s minden tüzezen. Város, melynek nevét félve elkiáltom, S meghajtom előtte néma homlokom.”

Jóllehet, a költő ezekben a mély zengésű sorokban a kincses Kolozsvárra gondol ó, de nekem ez a vers Böszörményt idézi. Böszörményt, ezt a szélesen és laposan elnyugvó tiszántúli parasztvárost, amely messze esik a képzeletet mozgó hegyvidékektől, a kavicsos mederben csörgedező patakoktól. Ráadásul ódon középkori városfalai sincsenek. Megtitokzatos sikátorai sem.

Mégis, nekem szent és szép ez a város. És nem csupán azért, mert itt születtem. Hanem, mert van itt valami a levegőben, az alkonyatok poros párájában, a hajnalok titokzatos zsongásában, a piros pipacsokat simogató nyárban, az őszi esők egyhangú kopogásában. Valami, aminek ezerféle apró zajból kirajzolódik egy emberléptékű világ. Egy olyan, ahol a fény és árnyék, elmúlás és megújulás, ad történelmi keretet az életünknek. Egy világ, ahol nemzedékek örváltásai követték egymást, s ahol minden időben helytállást és az emberséget csomagolták fel az útrakelőnek.

Jó és rossz idők válhattak egymást. Jöhetett tatár nyíl, dzsida és fájdalom, ám akik itt éltek azért éltek, hogy világosságot lássanak és világosságot teremtsenek. Úgy éltek minden időben, mint a vidék hűséges fája, az akác, mely gyökereit a mélyben összekulcsolva azért imádkozik, hogy a menekülő porszemeket megállítsa. Lomblelkét pedig virágfürtbe azért nyitja, hogy édesebb legyen a nyár.

Az én felmenőim bizonyítottan a 17. század húszas évei óta élnek ebben a különös szépségű városban.

Hírt, nevet csak keveset hagytak hátra. Csöndes parasztemberek voltak, akik ragaszkodtak a földhöz és kapaszkodtak a hitbe. Szántottak, vetettek, arattak. S ha a történelem úgy hoztam, pirosuló vérüket, vitték áldozatul az Isonzó völgyébe, a Doberdóra, a Piave partjára vagy éppen a Don-kanyarba. Olykor-olykor persze egy-egy tanító, lelkipásztor vagy ludovikás katonatiszt személyében hírvivőként bocsájtottak ki maguk közül a világba. Aki révén azonban sosem lettek kevesebbek.

A legutóbbi időkben, nem éppen tegnap, engem indítottak útra, hogy tanárként, lelkeszeleseként, és tollforgató emberként szolgáljam, építsem azt a várost, házat és hazát, amelynek fundamentumában az ő helytállásuk és emberségük a kötőanyag.

Én azzal a tudattal vállaltam a küldetést, hogy meg kell százszoroznod magad, hogy a saját szemedben valaki lehess, és százféle kell osztanod magad, hogy a mások szemében is valaki légy. Szorzó-osztó szolgálatra vállalkoztam iskolában és iskolán kívül, városban és református gyülekezetben, határon innen, és túl, s mindazok között, akik az elmúlt ötven évben olvasták az írásaimat.

Most, amikor a megtiszteltetés súlya alatt ebben az ünnepi pillanatban hálás szívvel és köszönettel, de nagyon meghatott lélekkel állok itt, hittel vallom, hogy ez a szorzó-osztó szolgálat gyönyörűsége teher volt. Hiszen két marokkal szórhattam a tudást és a szeretetet, a tudás és a szeretet virágporát. Közben azt is próbáltam elhinteni, hogy jövő csak akkor van, ha tekintetben biztatás és simogatás, a kézfogásban meg ölelés rejtőzik. A szárnyaló gondolatokban pedig a tettek hitelesítik.

Eközben azonban elszállt felettem az idő. Arcomon megsokasodtak a redők. Ám a csöndes és nyugalmas semmittevés helyett engem ma is az az osztó-szorító szolgálat sodor magával. Mert szárnyaltat és repít az a bibliai Ige, amelyet az a biblia Ige, amelyet a férjemmel, Czirmay Árpáddal együtt, közös életünk hajnalán választottunk. Pál apostolnak az

Efézusbeliekhez írt igeverse: „Éljetek ahhoz az elhivatáshoz méltón, amelyel elhívtattok!”.

Tisztelt Elöljárók! Tisztelt Jelenlévők!

Most, amikor őszinte szívvel köszönöm a nagy megtiszteltetés és köszönöm társaim nevében is az ismeréseket, kitüntetések, a költő gondolatai jutnak eszembe:

„Ma sem volt könnyű élni
Nem lesz könnyű sosem
De érdemes volt mindig
Érdemes lesz, hiszem.”

Ebben az ünnepi pillanatban én azt kívánom, vessük jól szívünkbe ezt a gondolatot, mert az ünnep után a hétköznapiak jönnek. A tennivalók és feladatok. S jövő csak akkor lesz, ha Isten áldását kérve fölálljuk a holnapot. Jelképesen szólva: ha ültetjük, akkor is az akácokat, ha bizonyosan tudjuk, hogy az árnyékukban már nem mi fogunk hűsölni.

Czirmayné Kocsis Róza

(Elhangzott 2024. szeptember 13-n a Bocskai téri templomban a városnapi ünnepi közgyűlésen)

PARAJDON JÁRTUNK!

Szeptember elején abban a megtiszteltetésben részesültünk, hogy Somogyi László tiszteletes úr megkérdezett bennünket, lenne-e kedvünk Parajdra utazni. Elmondta nekünk, hogy ennek az utazásnak az a célja, hogy részt vegyünk a már több éve hagyománnyá vált Töltött káposzta fesztiválon, és meglátogassuk testvérgyülekezetünket. Ugyanakkor azt is elmondta, hogy olyan testvéreket szeretne elvinni magával, akik még nem jártak Erdélyországban. Mi, a Jó Pásztor Református Óvoda konyhájának dolgozói némi hezitálás után úgy döntöttünk, mind az öten szívesen elmegyünk. Így indultunk útnak mi és néhány gyülekezeti tag, 2024. szeptember 20-án péntek délután. Több óra út állt előttünk, de hála az Úrnak, zökkenőmentesen késő este megérkeztünk Parajdra, ahol szállásadóink vártak bennünket. Meg kell valljuk, egy nagyon rövidnek tűnő, de igen tartalmas hétvége vette kezdetét. Szállásadóink meleg szeretettel fogadtak bennünket, vacsora után rövid ismerkedésre került sor. Másnap reggel elindultunk a fesztiválra. Az esemény egy felvonulással indult, minden résztvevő és vendég végig sétált a falun, lovas felvezetéssel, majd amikor beérkeztünk a falu központjában lévő fesztivál helyszínére, közösen elénekeltük a Székely- és a magyar himnuszt. Megvalljuk, hogy a Székely himnuszt székely földön énekelni, nagyon meg-

ható és emlékezetes pillanat volt. A tér tele volt árusokkal, 21 csapat főzte bográcsokban, üstökben a töltött káposztát. Szólt a zene, és mi kis csapatunkkal végig jártuk a teret, és a vásárt. Hamar elérkezett az ebéd, amit a parajdi református gyülekezeti ház udvarán fogyasztottunk el, kedves vendéglátóinkkal közösen. Nem maradhatott el a Sóbánya meglátogatása sem, majd szabad program következett. A csapat egyik fele, a híres Parajdi Sós Strandon való fürdözést, a másik fele pedig a fesztivál helyszínén lévő koncerteken való részvételt választotta. Este vacsora, majd folytattuk az előző este félbemaradt beszélgetést házigazdáinkkal, és természetesen megkóstoltuk a helyi, 52 fokos pálinkát is. Vasárnap reggel Istentiszteleten vettünk részt, melyen köszöntötték az Idősek napja

alkalmából a szépkorúakat, a jubiláló házaspárokat és természetesen bennünket is. Ebéd előtt szabadtéren hallgattuk meg testvérgyülekezetünk kórusának műsorát. Az étkezés az Urbán Andor Konferencia Központban volt a vendéglátó gyülekezettel, majd elindultunk haza. Mindannyian megfogalmaztuk, hogy Isten iránti hálátelt szívvel köszönjük ezt a hétvégét, hiszen megtapasztalhattuk azt a mérhetetlen vendégszeretetet, amire talán mi nem is vagyunk képesek, és ezt csak odautazva érzi az ember igazán. Kívánjuk, hogy minél több testvérünknek legyen lehetősége átélni ezt a csodát.

Köszönet a hétvégéért!

*A Jó Pásztor Református Óvoda
konyhájának dolgozói*

HITTEL ÉS SZERETETTEL AZ ÚR SZOLGÁLATÁBAN

Isten szeretete hatotta át gyülekezetünk irodalmi körének október 5-ei utazását, szolgálatát, melynek kísérőként én is részese lehettem.

Rozsnyói testvérgyülekezetünk meghívásának eleget téve érkezett meg maroknyi kis csapatunk a Felvidékre. Utunk első állomása egy Csucson nevű kis falu volt, ahol a sokak által ismert házaspár, Nagy András nyugalmazott gondnok és felesége, Juliska vendégszeretetét élvezhettük.

A rozsnyói Református templomban 16 órakor kezdődő alkalmon Orémus Zoltán esperes úr köszöntése után Somogyi László tiszteletes úr szólt az egybegyűltekhöz. A Bibliaolvasó kalauz szerint aznapra kijelölt ószövetségi igeszakaszról a Jeremiás siralmi 5. részéből szólt Isten ígéje. Különösképpen a 19. verset helyezte a hallgatóság szívére, mely egy igazi hitvallás:

*„De te, Uram,
trónodon ülsz örökké,*

*királyi széked megmarad
nemzedékről nemzedékre.”*

Az Úr megtartotta az övét a Kárpát-medencében is, nemzedékről nemzedékre. Ezért gyűlhattunk össze egy magyar református templomban, Szlovákiában, az Ő nevében.

Összetartozunk, összeköt bennünket a hitünk. Az Isten hatalmába, szeretetébe vetett hit. Ez adott reményt Török Ignác, aradi vértanúnak, vagy Dietrich Bonhoeffer német evangélikus lelkésznek is a kivégzésük előtt.

Az igemagyarázat arra buzdított

mindannyiunkat, hogy soha ne vesszük el a hitünket, bármilyen nehéz helyzetbe is kerülünk.

Szolgáljuk Isten dicsőségét, gyülekezeteinket! Kapaszkodjunk belé őszinte bizalommal!

A 2015-ben megalakult irodalmi körünk is hitből, hittel szolgált ez alkalommal is az ez év márciusában itthon már bemutatott „Rendületlenül” című műsorral. Mezőné Szabad Erzsébet, nyugalmazott gimnáziumi tanár, presbiter, a csoport vezetője, elmondta, hogy címében a Szózatot idéző összeállítás azon írók, költők előtti tisztelgés, akik szívükön viselték hazánk sorsát, akik szolgálatukat, életüket feláldozták a hazáért, bátorítottak, biztattak, ha kellett, ostromoztak.

Az 5 egységből álló irodalmi válogatás a magyar történelem közel 500 évét ölelte fel a török hódoltság korától a 20. század második feléig, kiegészítve Pálfi Gyula művésztanár

zenei és képzőművészeti anyagával.

Az előadás után felemelő érzés volt a Szózat közös eléneklése.

A templom belsőfalán, az orgona fölött, ez a felirat fogadja a látogatót: „Az Isten szeretet.” (1. János 4,16). Isten megmutatta irántunk való szeretetét. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16)

Megőrizte a magyarságot, megtar-

tott bennünket, a hitünket, gyülekezeteinket, elkísért utunkon.

Megtapasztalhattuk a rozsnýói Testvérek őszinte szeretetét is.

Mi pedig ezekből táplálkozhatunk, meríthetünk erőt, ezt adhatjuk tovább embertársainknak határainkon innen és túl.

Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

Nagyné Kiss Anikó

ÓHUTAI PRESBITERI HÉTVÉGE - 2024. OKTÓBER 12.

Magyarország Kormánya, a Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkárság döntése alapján – a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. közreműködésével – az EKCP-KP-1-2024/4-000064, „Egyházi közösségi célú programok támogatása” pályázati jogcímen **600 000 Ft** vissza nem térítendő támogatásban részesítette a Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség „Többgenerációs tábor” című projektjét.

MEGVALÓSULT MAGYARORSZÁG
KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL

2024.

„Az Úr az én kősziklám, váram és szabadítóm; az én Istenem, az én kősziklám,
Őbenne bízom: az én pajzsom, üdvösségem szarva, menedékem.” (Zsoltárok 18,3.)

Nemzeti Együttműködési Alap Községi környezet kollégiumának döntése alapján a Hajdúböszörményi Kálvin Alapítványt a „Civil szervezetek működésének biztosítására vagy szakmai programjának megvalósítására és működésének biztosítására fordítható összevont támogatás 2024.” című pályázati kiírására benyújtott pályázata alapján költségvetési támogatásban részesítette (azonosítószám: NEAO-KP-1-2024/2-000262). Kedvezményezett a Támogatói Döntés alapján részére megítélt 3 500 000 Ft vissza nem térítendő támogatást a „**Generációkon átívelő párbeszéd erősítése**” projekt megvalósítására kapta.

Magyarország Kormánya, a Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkárság döntése alapján – a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. közreműködésével – az EKCP-KP-1-2024/1-000201, „Egyházi közösségi célú programok 2024. évi támogatása” című felhívásra **200 000 Ft** vissza nem térítendő támogatásban részesítette a Jó Pásztor Református Óvoda „**Megújuló pedagógia vagy új életpálya?**” című projektjét.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Kereszttségben részesültek: Szabó Zalán, Szabó Milán, Szabó Janka, Piski Lili Pia, Nagy Réka, Balogh Ramon Gábor, Gulyás Zsolt, Tóth Laura, Bálint Zoltán, Gajdán Eliza, Molnár Mária Tamara, Balogh Ninetta, Menyhárt Doroti Mária, Balogh Réka Erika, Kéki Alexandra Szilvia, Szendrei Lia, Szőlősi Adél, Tóth Virginia Johanna, Vadász Forencia Erika

Kálvin téren konfirmáltak: Balogh Sándor, Barkó Zsófia, Gajdán Viktória, Nagy Dóra, Pető Ilona, Tóth Boglárka Tamara, **Bodaszőlőn:** Horváth Fanni, Tóth Virginia Johanna, Vadász Florencia Erika

Egyházi esküvőben részesültek: Vári-Patai Dominik és Magi Emese, Könnyű József Sándor és Szőgyényi Gréta, Uzonyi István és Dr. Vadász Anita

Egyházi temetésben részesültek: Hadházi Sándor (83), Rostás László (58), Rézműves Lajosné (62), Botos Jánosné (90), Bagdi Imréné (81), Oláh Antalné (97), Kállai Imréné (81), Török András (83), Károlyi Imréné (92), Nagy Béláné (102), Bátor Imréné (88)

IMÁDSÁG

Szent Isten, örökkévaló ÚR! Dicsőség, dicséret, imádat, hálaadás Téged illet egyedül! Köszönjük, hogy kegyelmedből hosszan tűrsz, mert örökkévaló a Te szereteted! Kérünk, bocsásd meg a mi ellened elkövetett vétkeinket! Nem vagyunk méltók, hogy felénk fordítsd orcádat! De hálaosan köszönjük írott Igédet, melyből megismerhetjük az igazi élet,

az örökélet Ajándékát az ÚR Jézus Krisztus és Szentlelked által! Téged, Szentháromság egy örök élő igaz Isten! Mindennapi ajándékaidat is köszönjük, melyek száma felsorolhatatlan! Irántunk való hűségédért szeretnénk és akarunk hűek lenni Hozzád, életünk minden területén. Kérünk, véd szívének hústábláiba szavaidat, mert felüdülés a lelkünk-

nek, ha lelkiképpen imádkhatunk Téged, és ha azt tehetjük, amit Te látsz jónak. És, a Te szavaid biztatnak bennünket, hogy minden ember lelkének üdvösségeért kiáltunk Hozzád, könyörgünk Jézus Krisztusért hallgass meg bennünket bűnös, de kegyelmet kapott tanítványaidat! Ámen.

„Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull: De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, amely nektek hirdettetett.” (I. Pét. 1,24-25.)

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

„AZ ÚRNAK SZÓSZÓLÓJA”

Jelenetek Kálvin János életéből a Gulliver Színház előadásában

A reformációra emlékezve egy olyan nyári eseményről számolok be, amely kapcsolódik az ünnephez. 2024. július 7-én a Gulliver színház „Az Úrnak szószólója” címmel mutatott be színházi előadást a gyülekezeti termünkben.

A 30 perces előadás jelenetei Kálvin életének legfontosabb fordulóit mutatják be, párbeszédek és monológok, levelek segítségével. Az első jelenetben a fiatal Kálvin lép színre, és megvallja, hogy az üldöztetések közepette is aláveti magát Isten akaratának, „az Úrnak szószólója” szeretne lenni. Ezt követően láthatjuk, amint Navarrai Margit hercegnő (a hugenották, a francia reformátusok védelmezője) menedéket nyújt a reformátornak. Jól mutatja a kor ellentmondásait, hogy mindezt nem nézi jó szemmel Margit testvére, Ferenc francia király. Bosszút esküszik, és a protestánsok vesztére tör. Ezért Kálvinnak is menekülnie kellett. Genfben élve Kálvin szigorú egyházfegyelmet követelt meg a városban, ezért elűzik. A következő jelenetek egyiké-

ben a Strasbourgban, a „békés kikötőben” élő Kálvin lép elénk. Megismerkedik egy özvegyasszonnyal, akit később feleségül vesz. A Farelnek írt leveléből megtudhatjuk, hogy az asszony hú társa lett a reformátornak. Később Kálvint visszahívják Genfbe, s a feleség, Idelette tanácsára visszamegy a városba. Végül értesülünk az asszony és a gyerekek haláláról. Bár a jelenetek elsősorban az életrajzi mozzanatokra koncentráltak, mégis magunk elé tudtuk képzelni Kálvin alakját, elhivatottságát, rendíthetetlen hitét, amire a cím is utal. Kálvint semmi nem téríthette el attól, hogy az Úrnak szolgáljon. „Szívemet égő áldozatul neked adom Uram!”- hangzik ismert mondanisa.

Sajátos missziót vállal fel a Gulliver társulat. Egyrészt van egy gyermekszínházi tagozatuk, ahol a kicsik erkölcsi fejlődését segítik darabjaikkal. A templomszínházi társulatuk egyháztörténeti színdarabok bemutatásával szolgál gyülekezetekben, szerte-terjedően hitmélítő jelleggel. A színészekkel történt beszélgetésekből

tudhatjuk, hogy nem az anyagi haszon-szerzés, nem a profit vezérli őket, hisz itt is jellekes összegért léptek fel.

Mindössze két színésszel találkozunk a darabban, minden szerepet Gulyás Vivien és Mesés Gáspár játszott el. Különösen a női szereplő kényszerült többször szerepet váltani, nemcsak női alakot, de férfi szerepet, pl. Navarrai Margit szolgáját, Jánost is ő alakította. Ez gyors öltöztéssel és hangulati váltással is jár. A díszletet is nagyon ötletesen oldották meg, a paravánra egy szimbolikus középkori városkép volt kivetítve. A paraván praktikus célt is szolgált, hisz a jelenetek váltását, az átöltözést is segítette.

Aki szeretne ízelítőt megtekinteni az előadásból, megteheti, ha felkeresi gyülekezetünk honlapját a következő link segítségével:

<https://www.hbrefkalvinter.hu/tartalom/20/egyebek>

Mezőné Szabad Erzsébet

ISTEN AJÁNDÉKA, AMI SZEMÉLYESEN A TIED LEHET!

Isten felbecsülhetetlen szeretete:

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5,8.)

„És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne.” (I.Jn.4,16.)

„És ez a szeretet, hogy járunk az Ő (Isten) parancsolatai szerint. Ez a parancsolat, amint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok.” (II.Jn.1,6.)

„És a Jézus Krisztustól, Aki a hú tanúbizonyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, Aki minket szeretett, és megmosott benünket a mi bűneinkből az Ő vére által,” (Jel. 1,5.)

Isten egyedülálló ajándéka:

„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6,23.)

„Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket

minden bűntől.” (I.Jn.1,7.)

„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítettvén Lélek szerint;” (I.Pt.3,18.)

Bűneim megvallása:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő (Jézus Krisztus): megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszástól.” (I.Ján.1,9.)

„Mert a Jézus Krisztusban való élet Lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.” (Rm.8,2.)

„Aki (Jézus Krisztus) az Ő (Isten) dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, Aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, Aki minket bűneinktől megtisztítva, ül a Felségnek jobbára a magasságban,” (Zsd.1,3.)

Hogyan lehet új életem?:

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irtalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.” (Ézs.55,6-7.)

„Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Is-

ten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” (I.Jn.5,13.)

„És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az Ő Fiában (Jézus Krisztus) van.” (I.Jn.5,11.)

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízatsz Benne:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (I.Ján.5,11-13.)

„...Jézus mondja...: Bizony, bizony mondom nektek: Aki Énbennem hisz, örök élete van annak.” (Jn.6,43a47.)

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.” (Jn.5,24.)

„Monda neki Jézus: Én Vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz Énbennem, ha meghal is, él;” (Jn.11,25.)

„És a négy lelkes állat, amely közül mindegyiknek hat-hat szárnya van, köröskörül és belül teljes szemekkel; és meg nem szűnik nappal és éjjel ezt mondani: Szent, szent, szent az ÚR, a mindenható Isten, Aki vala és Aki van és Aki eljövendő.” (Jel. 4,8.)

MINT A FŰ

A képen látható keretbe foglalt élő „festmény”, élő növények együttes látványa és jelenléte. A zöld növények kompozíciója, a természet egy kis szeletével teszi élettellivé azt a helyiséget, ahová képként a falra helyezik. Már évek óta tervezgetek egy ilyen élő képet, mert egyedülálló szépségével természetes módon gazdagítja a teret. Egyedi, változatos, és mivel élő növény, folyamatosan fejlődik, növekszik. Egyszerű, kedves jelenlétével a tekintetet magára vonzza, és a zöld szín különböző árnyalataival a boldog, nyugalmi állapotot segíti elő, egyben olyan hatást ad, mintha az erdő egy darabkájával lenne jelen. Ilyen zöldnövény élő festményt van lehetőség vásárolni, de saját kezűleg is készíthető, ha beszerezzük a hozzávaló eszközöket. Emellett növényfalat szárított-, tartósított-, és művirágokból is be lehet szerezni.

A fű többféle funkciót tölt be. Élő „szőnyegként” lehetőséget ad például piknikezéshez, játszótérek kialakításához, kertek szépítéséhez, sportokhoz. Jelen van a rétek, dombok felületén, gyökérrendszerével hasznos feladatot tölt be, haszonnövényként takarmányt ad az állatoknak. Felmérések szerint a fűfélék a világ növényeinek 20%-át adják.

Tudjuk-e milyen jelentőséggel bír a Bibliában ez a kis zöld növény, melyet törekeny szál sokaságként láthatunk és ismerhetünk? Isten, az I.Mózes könyvétől egészen a Jelenések könyvéig át többször említi, különböző jelentéssel. A Teremtéskor: „Azután monda Isten: Hajtson a föld gyenge füvet, maghozó füvet, gyümölcsfát, amely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, amelyben legyen neki magja e földön. És úgy lett. ... És látta Isten, hogy jó.” (I.Móz.1,11-12.) Az első ember párnak, Ádámnak és Évának: „És monda Isten: Íme nektek adok minden maghozó füvet az egész föld színén, és minden fát, a melyen maghozó gyümölcs van; az legyen nektek eledelül. A föld minden vadainak pedig, és az ég minden madarainak, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatoknak, amelyekben élő lélek van, a zöld füveket adom eledelül. És úgy lett.” (I.Móz.1,29-30.) Mózes idejében a tíz csapáskor elvert a jégeső minden füvet (II.Móz.9,22-26.). A Kivonulás előtt a Páska vacsora elkészítéséhez is szükséges volt: „A második hónapnak tizennegyedik napján,

este, készítsék el azt; kovásztalan kenyérral és keserű fűvekkel egyék meg azt. Ne hagyjanak meg abból semmit reggelig, és annak csontját meg ne törjék; a páschánnak minden rendtartása szerint készítsék el azt. (IV. Móz.9,11-12.) A Törvénykönyvben Isten gazdag áldását ígéri iránta való hűség esetén az akkori népnek, de ez úgy gondolom ma reánk is érvényes, azonban azt is elmondja, ha ennek az ellenkezőjét tesszük: „Oly föld az, amelyre az Úr, a te Istened visel gondot; mindenkor rajta függenek az Úrnak, a te Istenednek szemei az esztendő kezdetétől az esztendő végéig. Lesz azért, hogyha valóban engedelmeskedtek az Én parancsolataimnak, amelyeket Én ma parancsolok nektek, úgy hogy az Urat, a ti Istenedeteket szeretitek, és Neki szolgáltok teljes szívetekből és teljes lelketekből: Esőt adok a ti földekre alkalmas időben: korai és kései esőt, hogy betakarít-hasd a te gabonádat, borodat és olajodat; Fűvet is adok a te meződre a te barmaidnak; te pedig eszel és megelégszel. Vigyázzatok azért, hogy a ti szívetek meg ne csalattassék, és el ne térjetelek, és ne tiszteljetelek idegen isteneket, és ne boruljatok le előttük. Különbben az Úrnak haragja felgerjed reátok, és bezárja az eget, hogy eső ne legyen, és a föld az ő gyümölcsét meg ne teremje; és hamarsággal elvesztek a jó földről, amelyet az Úr ad nektek. Vegyétek azért szívetekre és lelketekre e szavaimat,... És tanítsátok meg azokra a ti fiaitokat, szólván azokról, mikor házadban ülsz, mikor úton jársz, mikor fekszel és mikor felkelsz. ... (V.Móz.11,12-19.) Az emberi élettel kapcsolatosan is szól Isten az Ő Igéjében azért, hogy tudjuk, mindig, minden helyzetben számíthatunk Őreá: „Amilyen könyörülő az atya a fiakhoz, olyan könyörülő az Úr az Őt félők iránt. Mert Ő tudja a mi formáltatásunkat; megemlékezik róla, hogy por vagyunk. Az embernek napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mezőnek virága. Hogyha általmegy rajta a szél, nincsen többé, és az ő helye sem ismeri azt többé. De az Úr kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az Őt félőkön, és az Ő igazsága a fiaknak fiain; Azokon, a kik megtartják az Ő szövetségét és megemlékeznek az Ő parancsolatairól, hogy azokat megcselekedjék. Az Úr a mennyekbe helyezte az Ő székét és az Ő uralkodása mindenre kihat. Áldjátok az Urat Ő angyalai,

ti hatalmas erők, akik teljesítitek az Ő rendeletét, hallgatva az Ő rendeletének szavára. Áldjátok az Urat minden Ő serege: Ő szolgálai, akaratának teljesítői!

Áldjátok az Urat minden Ő teremtményei, az Ő uralkodásának minden helyén! Áldjad én lelkem az Urat!” (Zsoltárok 103,13-22.) „Meglátjátok és örül szívetek, csontjaitok, mint a zöld fű, virágoznak, és megismerik az Úr kezét az Ő szolgálai, és haragját ellenségei fölött.” (Ézs.66,14.) Az ÚR Jézus hellyel kínálta az érdeklődőket a füves területen, hogy részesei legyenek egy isteni csodának és egyben áldásnak. Bízsanak Istenben, mert Ő gondoskodik az Övéiről. Jézus pedig monda nekik: Nem szükség elmenniük; adjatok nekik ti enni. Azok pedig mondták Neki: Nincsen itt, csupán öt kenyérünk és két halunk. Ő pedig monda: Hozzátok azokat ide hozzám. És mikor megparancsolta a sokaságnak, hogy üljenek le a földre, vette az öt kenyeret és két halat, és szemeit az égre emelve, hálákat adott; és megszegve a kenyereket, adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a sokaságnak. És mindnyájan ettek, és megelégedtek; és felszedték a maradék darabokat, tizenkét teli kosárral. (Máté 14,16-20.) Hogy milyen feladatot bíz ránk, mit kér tőlünk az embert szerető Teremtő Isten? Szavai önmagukért beszélnek, áldás annak, aki elhiszi és cselekszi azokat: „Lelketeket az igazság iránt való engedelmességben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítva meg a Lélek (Szent) által, egymást tiszta szívűből buzgón szeressétek; Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanságból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké. Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull: De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, amely nektek hirdettetett.” (I.Pét.1,22-25.)

Somogyiné Gyüre Mara

GYŐZTES IMÁK

Haditerv a céltratőr és stratégiai imához - nőknek

Priscilla Shirer olyan tevékenységre hívja könyvének olvasóit, amely több szempontból is áldást közvetítő. Az imádság az a szolgálat, melyet bárhol és bármikor (ért-sük jól), és különböző lelki, szívbéli tűzzel alkalmazhat az ÚR Jézusban hívó ember. Az imádkozással kapcsolatban felmerülhetnek kérdések: Miért is imádkozzon egy Istent szerető ember? Mi értelme az imádkozásnak? Van-e hatása? És, ha már imádkozni sem tud valaki, mert úgy „érzi” elfogyott a lelki ereje a sok nehézség miatt - és imatárs sincs a közelben. A Te imaéleted milyen(?): tüzes, langyos vagy hideg? Amennyire egyszerűnek tűnő szolgálati lehetőség, oly annyira támadható szolgálati lehetőség is. Mert van, aki nem szereti, ha kapcsolatban vagyunk Istennel, azon dolgozik, hogy az imaéletünk elgyengüljön, megszűnjön, és eltávolodjunk Istentől. (A küzdelmek nem azért vannak, hogy megsemmisítsék lelki energiáinkat, hanem azért, hogy megerősödjünk a tovább lépéshez.) Ezért Isten annak örül, ha aktív az imaéletünk és, ha szükséges, akár „hegyeket mozdíthatunk el” (Márk 11,23.), vagy „Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és imádsággal kérte, hogy ne legyen eső, és nem volt eső a földön három eszten-deig és hat hónapig.” (Jak. 5,17.). A

Szerző tíz stratégiára építette fel gyakorlati tapasztalatait. 1. A szenvedélyed - Szerezd vissza, ha már elmúlt! 2. A fókuszod - Harcolj a valódi ellen-séggel! 3. Az identitásod - Emlékezz rá, ki is vagy! 4. A családot - Bátyázd körül azok életét, akiket szeretsz! 5. A múltad - Vess véget a bűntudat, a szégyen és a sajnálkozás uralmának! 6. A félelmeid - Szállj szembe az aggodalmaiddal, és tarts ígényt az elhívásodra! 7. A tisztaságod - Maradj erős a legérzékenyebb területeiden! 8. A téged érő nyomások - Követeld vissza a békességet, a nyugalmat és a megelégedettséget! 9. A sérüléseid - Fordítsd át a keserűséget megbocsátásra! 10. A kapcsolataid - Egységben egy közös ügyért.

Más megközelítésű kérdés is felmerülhet: Van olyan imádság is, melyet Isten nem hallgat meg? Ezzel a kérdéssel kapcsolatban is olvashatunk a Bibliában: „A férfiak hasonlóképpen, együtt lakjanak értelmes módon feleségükkel, az asszonyi nemnek, mint gyöngébb edénynek, tisztességet tévén, mint akik örökös társaik az élet kegyelmében; hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak.” (I.Pét.3,7.) „Ak-kor segítségül hívnak engem, de nem hallgatom meg; keresnek engem, de meg nem találják. Azért hogy gyűlöl-ték a bölcsességet, és az Úrnak félel-mét nem választották. Nem enged-

tek az én tanácsomnak; megvetették minden én feddésemet.” (Péld.1,28-30.) „És ha kiterjesztitek kezeiteket, elrejttem szemeimet előletek; sőt ha megsokasítjátok is az imádságot, én meg nem hallgatom:... Mosódjatok, tisztuljatok meg, távoztassátok el szemem elől cselekedeteitek gonosz-ságát, szűnjetek meg gonoszt cseleked-ni; ...” (Ézs.1,15-16.) „Visszatértek az ő atyáiknak előbbi bűneire, akik nem akarták hallani az Én Igéimet, és ők magok is idegen istenek után járnak, hogy azoknak szolgáljanak. Izráel háza és Júda háza megszegte az Én szövetségemet, amelyet az ő atyáik-kal kötöttem. Azért ezt mondja az Úr: Íme, Én veszedelmet hozok reájuk, amelyből ki nem menekülhetnek, és kiáltanak majd én hozzám, de nem hallgatom meg őket.” (Jer.11,10-11.)

Ugyanakkor: „És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik neki.” (Jakab 5,15.) „...mindenek előtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezé-ssek, hálaadások minden emberért,” (I.Tim.2,1.) „Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért, emlé-kezve rólatok a mi imádságainkban;” (I.Thessz.1,2.)

Somogyiné Gyüre Mara

ALKALMAINK

Hajdúböszörmény, Kálvin tér:

Vasárnap:	09:00 Istentisztelet a középkerthi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren 16:00 Nyár kivételével havonta egy tematikus szeretetvendégség (gyülekezeti terem) 16:30 Minden hónap második vasárnapján Fiatal felnőttek köre az Ifi teremben
Hétfő:	18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal) (szeptembertől áprilisig)
Kedd:	18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal) 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
Szerda:	09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem) 15:00 Középkerthi bibliaóra a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 17:30 Minden hónap 2. szerdáján Derékhad bibliakör az Ifi teremben
Csütörtök:	10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök a Rákóczi úti Szociális Központban) 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem) 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
Péntek:	15:00 Fakultatív hittan a Bocskai István Gimnáziumban
Szombat:	17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

Hajdúböszörmény-Bodaszőlő

Vasárnap:	14:00 Minden hónap utolsó vasárnapján Istentisztelet Bodaszőlőn, a volt tanodában
Péntek:	18:00 Minden hónap 1. és 3. pénteki napján bibliaóra Bodaszőlőn a volt tanodában

„Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen Bárányén, a Krisztusén:

Aki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti érettetek, A kik Őáltala hisztek Istenben, Aki feltámasztotta Őt a halálból és dicsőséget adott Neki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben.

Lelketeket az igazság iránt való engedelmességben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek;

Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké.

Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull:

De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, amely nektek hirdettetett.” (I.Péter 1,18-25.)

